

LETO –
YEAR 44
OKTOBER 1995

m
i
s
l
i

THOUGHTS

Print Post Approved PP318852/0020

Naslovna slika: Slovenska mati – "žena, vzgojiteljica za mir" dneva miru 1995. (Ilustracija je delo ameriške Slovenke Nancy Bukovnik.)
+ + +

ŽE sem slišal očitek, da MISLI zopet niso v rokah naročnikov v začetku meseca, kot je bilo obljubljeno. Pojasnil sem mu in zdaj še ostalim naročnikom, da ima mesečnik le nekaj več pravic za zaostanek (če seveda ni predolg) kot na primer 14-dnevnik, tednik ali celo dnevnik, ki mora prinašati sveže novice. V mesečni reviji je res za bralca marsikaj novega, ni pa njen namen in niti nima časovno možnosti prinašati sveže in važne novice.

Tokrat sem čakal z oktobrsko številko, da sem dobil poročilo in slike o Mladinskem koncertu, ki je bil 30. septembra. Tako je le prišlo v roke bralcev bolj sveže kot šele cel mesec pozneje. Hotel sem ugoditi vam, MISLI pa so šle zato seveda v tisk dober teden kasneje kot bi šle sicer.

Odkar imamo med nami tudi 14-dnevnik Glas Slovenije, marsikatero poročilo prepuščam njemu, ker bi me z njim tako in tako prehitel. Nekateri pošiljajo isti prispevek na MISLI in na Glas Slovenije ne da bi to v pošiljki omenili, kar gotovo ni etično. Ne dolgo tega sem moral že za tisk pripravljene članke opustiti in poiskati drugega, ker sem ga našel v Glasu Slovenije. Res me je nekdo potroštal, čes "saj niso isti bralci" in "dobra stvar se lahko tudi dvakrat bere" . . . Res je. A mesečnik časovno nujno caplja za 14-dnevnikom. Pri tem si ne bi hotel privoščiti očitka – četudi neupravičenega, da kradem članke.

Upam, da me razumete.

– Urednik in upravnik

KNJIGE! KNJIGE! KNJIGE!

Poština v ceni knjig ni vključena, če vam jih moramo poslati po pošti.

UČIMO SE SLOVENSKO – I. del – Odlična metoda pouka mladine osnovnih šol – Melbournske učiteljice Draga Gelt, Magda Pišotek in Marija Penca – Cena 10 dolarjev. Res koristen dar mladim znancom.

UČBENIK SLOVENSKEGA JEZIKA. IDEL (SLOVENIAN LANGUAGE MANUAL. PART I. Cena 12 dolarjev. Žal je drugi del pošel in nove izdaje najbrž ne bo. Slovenian Research Center of America.

SLOVENSKO SLOVSTVO – BERILO (SLOVENIAN LITERARY READER) – A. L. Ceferin (ed.) – Cena 11 dolarjev.

MY HOUSE – Pesniška zbirka Toneta Kuntnerja "Moja hiša", prevedena v angleščino. Cena deset dolarjev.

THE SLOVENIANS FROM THE EARLIEST TIMES – V angleščini je napisala slovensko zgodovino Draga Gelt. S številnimi slikami opremljena knjiga je izšla v Melbournu. Cena 22 dolarjev.

OBRISI DRUŽBENE PREOSNOVE – Knjiga zanimivih esejev Dr. M. Kremžarja (Argentina) o preosnovi družbe. Cena 10 dolarjev.

LJUDJE POD BIČEM – Trilogija izpod peresa Karla Mauserja iz življenja v Sloveniji med revolucijo in takoj po njej. Zares vredna branja. Zadnjo izdajo v štirih knjigah dobite za ceno 35 dolarjev.

STALINISTIČNA REVOLUCIJA NA SLOVENSKEM, II. del. – Zanimiva študija razvoja dogodkov 1941 – 1945 v Sloveniji. Spisal Stane Kos. Cena 27 dolarjev. (Cena za prvi in drugi del skupaj je 40 dolarjev.)

ŠKOF ROŽMAN, I., II. in III. del. – Obsežno delo dr. J. Kolariča, podprto s številnimi dokumenti. Cena vseh treh zajetnih knjig skupaj je 40 dolarjev. Samo zadnja knjiga (III. del) je 28 dolarjev.

POLITIKA IN DUHOVNIK – Zanimivo domače pisana avtobiografija pokojnega izseljenskega duhovnika v Angliji Msgr. Ignacija Kunstlja. Cena 3 dolarjev.

STO PEČEPTOV SESTRE NIKOLINE. – Kuharska knjiga o domačih jedeh. – Cena deset dolarjev. /Tako pošla. Čakamo novo pošiljko./

PISMA MRTVEMU BRATU – Topli spomini na brata – Avtor je duhovnik lazarist Franc Sodja – Cena 12 dolarjev.

PRVA NACIONALNA ILEGALA – Štajerski bataljon – Ena izmed knjig argentinskega Slovenca Ivana Korošca. Cena petnajst dolarjev.

JESENSKO LISTJE – Prva pesniška zbirka adelajdskega pesnika Ivana Burnika – Legiša. Ves dobiček je namenjen ljubljanski otroški bolnišnici. Cena 10 dolarjev.

misli

(THOUGHTS) Religious and Cultural Monthly in Slovenian language. Informativni mesečnik za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji + Ustanovljen (Established) leta 1952 + Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia. Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji + Urejuje in upravlja (Editor and Manager) Fr. Basil Valentine, O.F.M., M.B.E., BARAGA HOUSE, 19 A'Beckett Street, KEW, Vic. 3101 – Naslov: MISLI, P.O.Box 197, KEW, Vic. 3101 + Tel.: (3)853 7787 – Fax (03)853 6176 + Naročnina za leto 1995 je 10.– dolarjev, izven Avstralije 18.– dolarjev, letalsko s posebnim dogovorom + Naročnina se plačuje vnaprej + Poverjenišvo za MISLI imajo vsa slovenska verska središča v Avstraliji + Rokopisov ne vračamo + Dopisov brez podpisa uredništvo ne sprejema + Za objavljene članke odgovarja pisec sam + Stava in priprava strani (Typing and lay-out): MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew, Vic. 3101 + Tisk (Printing): Distinction Printing Pty. Ltd. (Simon Špacapan), 164 Victoria Street, Brunswick, Victoria 3056 – Tel.: (03)387 8488 – Fax: (03)380 2141

**Božje
misli
in
človeške**

Leto
44
št.
10

OKTOBER 1995

OZN v zlatu (Ob petdesetletnici
Združenih narodov – stran 257
Iz spisov sv. Frančiška Asiškega
– stran 258

Glasnik miru

– Ksaver Meško – stran 259

Obisk iz domovine – pride

škof Alojz Uran – stran 260

Slovenija v pričakovanju

– Dr. D. Klemenčič v kanadski
"Božji besedi" – stran 261

Črna kuhinja I in II – pesmi

– Tone Kuntner – stran 263

Tu je moja moč – črtica

– P. Pavel Gržan – stran 264

Spoznajmo Rafaelovo družbo

– Iz "Naše luči" – stran 265

Slovenske znamke

– Maura Vodopivec – stran 266

Središče svetega Rafaela, Sydney

– P. Valerijan – stran 267

Oktoberke misli – Pok. Stanko

Aster-Stater, D. Petrič – stran 270

21. Mladinski koncert

– P. Tone – stran 271

Središče svete Družine, Adelaide

– P. Janez – stran 275

Moje celice – zapiski iz zaporov

– Jožko Kragelj – stran 276

Naše nabirke – stran 276

Štajerskih 7 – stran 277

Cesta domov – pesem

– Ivan Korošec – stran 278

Središče svetih Cirila in Metoda,

Melbourne – P. Tone – stran 279

Izpod Triglava – stran 281

Z vseh vetrov – stran 282

Kotiček naših mladih – stran 284

Križem avstralske Slovenije

– stran 285

Pa spet nekaj uvoženega iz

Republike Slovenije – stran 288

OZN v zlatu

NE le petdesetletnice konca druge svetovne vojne - letos slavimo tudi zlati jubilej rojstva **Organizacije združenih narodov**. Dne 25. aprila 1945 so se v San Franciscu v ZDA zbrali predstavniki narodov, ki so se borili proti Nemčiji, Italiji in Japonski. Konferenca je načrtovala organizacijo, ki naj bi povezala narode in svetu zagotovila mir. Bil je trinajsti dan po smrti ameriškega predsednika Roosevelta in dvanajsti dan pred nemško kapitulacijo, zmaga nad Japonsko pa je bila oddaljena še štiri mesece.

Dne 26. junija - dva meseca kasneje in prav tako v San Franciscu - je petdeset narodov po svojih zastopnikih podpisalo Listino ZN. Aprilsko načrtovanje je postalo dejstvo. Podpisana listina je dobila pravno veljavo z dnem 24. oktobra istega leta. S tem je OZN zaživela in ta datum velja od tistikrat v svetu kot **United Nations Day**.

Svet je od OZN veliko pričakoval in še pričakuje, včasih morda celo malo preveč. Končno je le človeška ustanova, s svojimi nepopolnostmi, sestavljena iz tako različnih članov. Saj je nemogoče računati v vseh njenih sklepih stoddostno podporo resnice in pravice, rešitev vseh krivic, ki teptajo človeštvo. Moramo pa priznati, da je OZN v teh petdesetih letih obstoja marsikaj rešila, v marsičem kljub različnosti mnenj držav-članic pokazala lepe uspehe. Marsikje po našem razdvojenem svetu ji je uspelo ohranjati, če že ne prijateljstva, vsaj strpno sožitje. Koliko kritičnih svetovnih dogodkov bi se verjetno drugače končalo, če bi te svetovne organizacije ne bilo. Veliko je tudi nam nepoznanih ozadij, o katerih bo pisala še zgodovina.

Če je bil morda zgolj slučaj, je pa gotovo kaj simbolično, da so narodi za začetek OZN izbrali mesto, ki ima svoje ime po velikem svetniku Frančišku Asiškem, glasniku miru. A kakor se spominjam iz poročil tistega časa, so se ustanovitelji tega zavedali. Ob ustanovitvi OZN so zmolili - ali pa je molil eden v imenu vseh - tisto čudovito molitev svetega Frančiška, ki je gotovo najlepša prošnja za mir z Bogom v posamezni duši in za mir z bližnjim, od tega pa zavisi tudi mir med narodi - torej svetovni mir, cilj prizadevanj OZN.

Frančiškova molitev se glasi:

GOSPOD, napravi me za orodje Tvojega miru:

Kjer je mržnja, naj sejem ljubezen,

kjer krivica - odpušcanje,

kjer so dvomi - vero,

kjer je obup - upanje,

... MLADI ste v službi življenja in graditelji miru. Komaj nekaj sto kilometrov od tod, na drugi strani Jadranskega morja, še vedno vsak dan umirajo na ulicah, trgih in na bojnem polju. Umirajo ženske in starčki, ko čakajo v vrsti, da bi dobili malo kruha in vode. Umirajo otroci, ki jih morilski svinec preseneti sredi nedolžne igre.

Koliko vaših vrstnikov je med žrtvami te tragedije! Koliko uničenih življenj! Nenehno poslušamo govorjenje o miru, vojskujejo se pa kar naprej...

Dragi mladi, uprite se ideologijam zmede in nasilja! Držite se proč od vsakršne oblike pretiranega nacionalizma in nestrpnosti. Vam je zaupana naloga "odpreti nova pota bratstva med ljudstvi in zgraditi novo človeško družino..."

Janez Pavel II.
mladini v Loretu

kjer je tema - luč,
kjer žalost - veselje!

O božji UČENIK!

Daj mi, da ne bom toliko iskal tolažbe,
kakor bi sam druge tolažil,
toliko razumevanja,

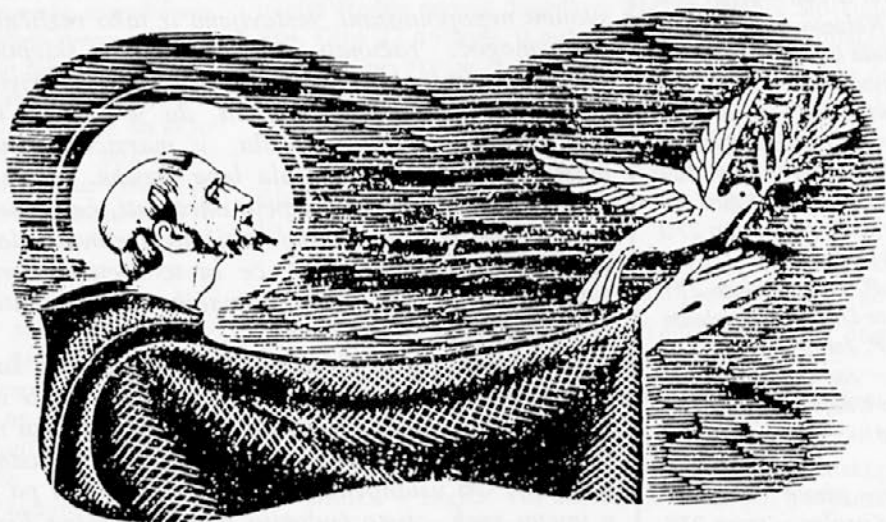
kakor bi sam druge razumel,
toliko ljubezni,
kakor bi sam druge ljubil!

V tem je namreč, da dajemo,
kar sami prejemamo,
da odpuščamo,

ker se tudi nam odpušča,
da sebi odmiramo,

ker smo rojeni za večno življenje. Amen.

Naj bi duh te Frančiškove molitve, ki je bil pričujoč pri ustanovitvi OZN, pomagal tej svetovni organizaciji biti vedno iskrena v borbi za človekove pravice, v nenehnem prizadevanju za mir in sožitje med narodi. Pa ne nazadnje tudi v priznavanju božjih načel, ki naj bodo človeštvu varni kažipot v lepšo in svetlejšo bodočnost.

KJER je ljubezen in modrost — tam ni ne strahu ne nevednosti.

Kjer je potrpežljivost in ponižnost — tam ni jeze ne vznemirjanja.

Kjer je uboštvo skupaj z veseljem — tam ni ne pohlepnosti ne skoposti.

Kjer je spokojnost in premišljevanje — tam ni ne zaskrbljenosti ne raztresenosti.

Kjer je strah Gospodov, ki varuje njegov dom — tam sovražnik ne najde prostora za vstop.

Kjer je usmiljenje in obzirnost — tam ni ne razsipnosti in ne trdosrčnosti.

/Iz spisov sv. Frančiška Asiškega/

GLASNIK MIRU

VSE v življenju je skrivnost, skrivnost naše rojstvo in naša smrt skrivnost. Skrivnost sonce in luna in zvezde na nebu in skrivnost v skriti strugi pritajeno žuboreča reka. Skrivnost v gozdu pojoča ptica in skrivnost črv, ki se neznaten v prahu plazi. Skrivnost drevo, ki iz zemlje kipi in proti nebu sili, kakor bi ga poljubiti hotelo, in skrivnost ogenj, ki iz drevesa živi in tudi kakor v vročem hrepenenju v nebo kipi.

On pa, sveti Frančišek, glasnik miru in sožitja vsega ustvarjenega, je bil najlepša skrivnost božja. Brata se je čutil in imenoval soncu in luni in zvezdam na obnebu in brata rodeči zemlji, brata čisti in čisteci vodi, brata ogrevajočemu in očiščujočemu ognju in brata slednjemu božjemu bitju na zemlji. In brat je bil najzvestejši dekl božji: smrti. Služabnik pa Gospodu Bogu, najponižnejši in najmanjši vseh božjih hlapcev; zato pa tako velik, da je njegove veličine svet poln.

Če o njem govorim, govorim o največjih skrivnostih, o najlepših čudežih božjih.

In ako o teh govorim, kako naj govorim, če ne z zapletajočim se jezikom jecljajočega otroka!

Mi smo majhni, mi smo otroci. A eden je, čigar roke segajo čez širni svet, gibljejo in prestvarjajo narode in veke, čigar pogled užiga milijone src: Gospod Jezus.

Mi smo slabotni, otroci smo. A eden je, ki dviga s svojo vsemogočno roko in s svojo božjo besedo tisoče in milijone iz nizkosti in slabosti: Kristus Gospod.

In eden je, ki je pred tem Velikim in Mogočnim, ko je v mislih zaslutil njegovo velikost in v srcu spoznal in okusil sladkost njegove ljubezni, v otroški ponižnosti zaklical iz srca, polnega hrepenenja po velikem in božjem, in iz duše, ljubeče, kakor je niso rodila stoletja pred njim in ne za njim: "Sladki Jezus, ljubim te. Bodi moj!"

In Veliki in Mogočni ga je dvignil s sladkostjo svojega usmiljenja in z močjo svoje ljubezni tako visoko, da sta si zrla iz oči v oči. In rekel mu je z ljubeznijo, s kakršno je govoril ljubljencu svojega srca, nežnemu, deviškemu Janezu: "Frančišek, brat!"

In tako čez mero in meje oblagodarjeni in

blagoslovljeni je, ves omamljen od valov milosti, ki so zašumeli čezenj, jecljal: "Gospod Jezus, brat moj, ljubljeni moj!"

In od tiste blagoslovljene ure je čutil Frančišek, da mu je vsak človek brat in sestra, da mu je brat ves svet, brat sonce na nebu, brat ogenj na zemlji, brat oblak, bežeč čez višave; da mu je sestra luna na nebu v svoji tihi otožnosti, sestra noč v svoji skrivnostni, dremajoči globokosti, sestra luč v svoji smehlajoči se jasnosti, sestra voda v svojem večnem nemiru in v svoji očiščujoči moči; sestra ptica, ki pod nebom leti in s svojo pesmijo Boga slavi, sestra žuželka v prahu, sestra cvetka na polju, Bogu in bratu človeku dehteča, sestra slednja bilka ob cesti; sestre bolečine in žalosti, sestra celo vsemogočna dekla božja, ki vse umiri, vse izenači, blede smrt.

In z ljubeznijo, kakor nihče pred njim in nihče za njim razen Gospoda Jezusa Kristusa, je objemal Frančišek v tem spoznanju ves svet, nebo in zemljo, višine in globočine, vse, kar živi in se giblje, vse, kar raste, cvete, dehti in diha, vse, kar je postavila vsemogočna roka nebeškega Umetnika in večnega Snovatelja na svet in v naravo.

Zato žari čez ves svet luč tega ponižnega, ki ga je Kristus Gospod zaradi velikega njegovega ponižanja dvignil iz prahu nizkosti na svoje srce in ga naredil iz zemeljskih globin do nebes kipečega velikana. Njegova ljubezen valovi čez veke in rodove in budi življenje in radost, ker je luč od Luči, ljubezen od Ljubezni, vir od Vira, življenje od Življenja.

Se mrtev govori skozi stoletja in bo govoril skozi tisočletja. Slaboten po telesu, majhen in ponižen v življenju dviga skozi stoletja tisoče iz globočin do višin življenja. Ubožnejši kakor najzadnji berač, ker je uboštvo z vsem srcem ljubil, ko ga berač prenaša pogosto s sovraštvom in jezo, on bogati in osrečuje tisoče in milijone...

Kje je roka, ki bi ga dostojno opisala? Kje jezik, ki bi govoril in oznanjal njegovo slavo, pa se ne bi sramoval svoje jecljajoče slabosti?

Če vendar govorim, govorim kakor otrok, ki

pripoveduje svoje sanje. Išče besed, da bi povedal, kar je videl in čutil čudovitega v sanjah. Pa ne najde primernih.

Da bi zajokal, mu je. Toda oče zre nanj s pogledom, polnim umevanja in usmiljenja, in mu

daje pogum s tihim očetovskim smehljajem.

Ti veliki v stoletjih in v človeštvu, še večji pred Bogom, sveti oče Francišek, poglej z milostnim očesom name! Blagoslovi moje jecljajoče besede!

Obisk iz domovine

DA tudi kot verniki ne izgubimo povezave z rodno domovino, kjer smo bili krščeni in smo prejeli druge zakramente ter nas tudi na domačo župnijo veže toliko lepih spominov, nas vsakih nekaj let obišče kdo iz vodstva Cerkve na Slovenskem. Doslej je bilo med nami že šest slovenskih škofov in trije redovni predstojniki (dva od njih že drugič), ker smo vsi slovenski izseljenski duhovniki v Avstraliji člani frančiškanskega reda.

Letos v novembru pa pričakujemo med nas pomožnega škofa ljubljanske nadškofije **Alojza Urana**. Prispel bo v Avstralijo z letalom dne 16. novembra ter odletel domov 19. decembra. V tem času bo obiskal vsa tri naša središča ter vse postojanke, kjer imamo občasno slovensko bogoslužje. Za slovenske vernike bo imel kratke

duhovne obnove, v Melbournu in Adelaidi bo tudi birmoval. Točnega sporeda škofovega obiska še nimamo, objavljen pa bo v novembrski številki Misli. Tu je le glavni oris škofovega bivanja med nami:

Škof Uran bo prišel najprej v Perth, W.A., kjer bo 16. in 17. novembra.

Na slovenskem misijonu Svete Družine v Adelaidi bo od 18. do 24. novembra. V tem času bo obiskal tudi Berri in Milduro.

V našem misijonu sv. Cirila in Metoda v Melbournu bo od 25. novembra do 5. decembra. Obiskal bo seveda tudi Geelong, St. Albans, Morwell in Wodongo.

Na misijonu sv. Rafaela v Sydneyu bo od 6. do 19. decembra. Obiskal bo tudi vse postojanke: Wollongong, Canberro, Newcastle ter seveda Queensland (Brisbane in Zlato obalo).

Upam, da bomo izrabili visoki obisk v svojo duhovno korist in obnovo, ki jo sleherni izmed nas potrebuje od časa do časa. Zato se bomo zbrali k škofovim mašam in pridigam v čim večjem številu.

Škofu Alojzu Uranu kličemo že zdaj veselo dobrodošlico. Vsak izmed nas pa naj doprinese svoje, da se bo visoki gost med nami počutil prijetno domače.

Škof ALOJZ URAN je bil rojen 22. januarja 1945 v Spodnjih Gamelnah, župnija Šmartno pod Šmarno goro. V duhovnika je bil posvečen v ljubljanski stolnici leta 1970. Do leta 1974 je bil stolni vikar v stolni župniji sv. Nikolaja v Ljubljani, nato je odšel na študije v Rim in jih leta 1978 uspešno zaključil z magisterijem o katezezi odraslih. Kmalu po vrnitvi je postal župnik v Šentvidu nad Ljubljano. V škofa ga je posvetil papež Janez Pavel II. v Rimu 6. januarja 1993.

Slovenija v pričakovanju

DR. DRAGO KLEMENČIČ
v kanadski "Božji besedi"

LETOS smo spremljali papežev obisk v Belgiji, kjer je sveti oče razglasil patra Damijana, apostola gobavcev, za blaženega. To je bilo njegovo 65. potovanje zunaj italijanskih meja. Obšel je svet, tudi vse Sloveniji sosedne države, k nam ga še ni bilo.

Kje so razlogi, da smo sredi Evrope ostali pravcati otoček, ki ga je papež doslej vedno obšel, je deloma znano, vse pa tudi ne. Vabilo velja že vrsto let in papež je večkrat javno povedal, da želi obiskati Slovenijo, ko bodo okoliščine za obisk primerne. Še večkrat je to povedal v zasebnih pogovorih. Nekatera dejstva dokazujejo, da tudi z vabilom ni bilo vse v redu. Ko so se začele širiti čisto določene govorice o obisku in so nekateri že špekulirali z datumi, je iz Vatikana prišel mrzel pljus: državnega vabila še ni! Takrat je precej na hitro tako vabilo potovalo v Vatikan in končno je novi nuncij uradno sporočil datum obiska: **18. in 19. maj 1996.**

ZAČELO SE JE ODŠTEVANJE

Že pred uradnim potrdilom obiska so se začele politične kalkulacije. Le-te nedvomno napovedujejo, da lahko pričakujemo poskuse politizirati papežev obisk.

Prav politizacija je bila najbrž razlog, zakaj do obiska ni prišlo že prej. Že v času komunističnega enoumja so si obiska želeli in se mu hkrati hoteli izogniti. Tedanji politični vrhovi so se dobro zavedali, da bi v primeru obiska takratna Jugoslavija spet prišla na prve strani svetovnega tiska in da bi to zanjo pomenilo učinkovito promocijo. Hkrati pa so se bali, da bi Cerkev zaradi obiska utegnila nekontrolirano dvigniti glavo. Po drugi strani si je vodstvo Cerkve želelo obiska, saj bi ob dobri pripravi pomenil močno duhovno in pastoralno spodbudo. Vsaj v nekaterih krogih pa je prevladovala bolj ali manj zavestna bojazen, da bi papežev obisk utegnil preveč utrditi komunistično družbeno in politično ureditev. Skratka - precej zanimiva kombinacija želja in bojazni!

DEMOKRACIJA V SLOVENIJI LE FASADA

V kakšno politično, duhovno in religiozno ozračje bo Janez Pavel II. prišel prihodnje leto? Napovedovanje je nevhvaležno, toda nekateri pojavi že rišejo skope poteze na sliko duhovne podobe Slovenije.

Od konca osemdesetih let, zlasti pa z osamosvojitveno vojno je Slovenija doživela veliko sprememb. Hkrati pa je ob vseh spremembah zanimivo še nekaj drugega. Ko bi, denimo, tujec vzel v roke naslovnik političnega vrha Slovenije iz leta 1985 in tistega, ki so ga napisali deset let kasneje, bi ugotovil, da je presenetljivo veliko imen ostalo istih. To pomeni, da je Slovenija sicer prestopila prag procesa demokratizacije, da so na politično sceno stopile nove stranke, da pa so

**Oče,
potrdi nas
v veri!**

Simbolno znamenje in geslo papeževga obiska v Sloveniji.

nekatero stranke in nekateri voditelji samo spremenili predznake - da ne govorimo o političnih barvah, ker bi prehitro zašli v posploševanje. Na kratko bi smeli reči, da je komunizem v Sloveniji formalno izgubil oblast, komunisti pa ne.

To je seveda povzročilo nekaj zanimivih posledic. Slovenija je ena redkih, če že ne edina postkomunistična država, ki ji ni uspelo potegniti črte pod preteklostjo. Da o spravi seveda niti ne govorimo. Tako sedanja oblast kljub pisani koaliciji ohranja del kontinuitete s prejšnjo. Če vse drugo odmislimo, je vsaj veliko ljudi ostalo istih. Največja ironija pa je v tem, da so nekateri med njimi v prejšnjem sistemu praktično imeli vse vzvode oblasti v rokah, pa niso s prstom mignili v smer demokratizacije, danes pa so kar naenkrat postali pravi profesorji demokracije. Tistim, ki so bili v prejšnjem sistemu bolj zgovorni in pismeni, bi bilo prav zanimivo pomoliti pod nos njihove govore oziroma članke, ki niti niso tako časovno oddaljeni.

CERKEV ŠE VEDNO TRN V PETI

Nedavna dogajanja v slovenskem parlamentu so dokazala, da lahko levica (to opredelitev uporabljam pogojno, saj sta levica in desnica težko opredeljiva pojma) izglasuje ali zavrne, kar hoče. Dve veliki levi stranki v koaliciji skupaj z nekaterimi priveski lahko ob polni zasedbi dosežeta večino. Po drugi strani pa se stranke slovenske pomladi nikakor ne morejo uvesti za isto mizo, da bi vendar naredile vsaj osnutek skupnega programa.

Zdi se, da je Cerkev nekoliko moteč element na slovenski politični sceni. Znano je, da je bila v prejšnjem sistemu dežurni krivec za vse. Če je šlo kaj narobe, če je v javnem mnenju postajalo dolgčas, so se spravili na Cerkev in - vse je bilo spet v redu. Danes ni nič bistveno drugače. Stranke slovenske pomladi tožijo, da bi jih morala Cerkev učinkoviteje podpreti, leve stranke pa dvigajo vik in krik, da se Cerkev vmešava v politiko.

ZLOBNI STROKOVNJAKI

Z dobršno mero publicitete so ustanovili mešano krovno komisijo, ki naj bi reševala odprta vprašanja med Cerkvijo in državo. Komisija se je začela sestajati, ustanovila vrsto delovnih teles - zadnje čase pa ni o njej nobenega glasu. Pač pa so nekateri člani podkomisij in delovnih teles, ki jih je vanje imenovala Cerkev, brez dlake na jeziku povedali, da so bili izigrani. In to ne le enkrat!

Verjetno je najbolj usodna šolska zakonodaja, največ prahu pa dviga izvajanje zakona o denacionalizaciji. Po tem zakonu naj bi Cerkev dobila nazaj vse odvzeto premoženje, vključno

gozdove. Smešno že postaja, kako nesramnih manipulacij v zvezi s cerkvenimi gozdovi so se lotili nekateri. Od tistih, ki trdijo, da bi bil dejanski lastnik gozdov papež - se pravi: tujec, pa do tistih, ki so število hektarjev nekdanjih cerkvenih gozdov načrtno množili s precej velikim mnogokratnikom. Poslanca Slovenske nacionalne stranke Jelinčič in Dobrajčeva sta celo vložila zakonski predlog, po katerem naj bi verske skupnosti izvzeli, ko bodo zaplenjeno premoženje vračali v naravi. Svoj predlog sta podprla z nekaterimi resnično smešnimi argumenti (Cerkev naj pase duše, za gozdove pa naj skrbijo gozdarji. V evangeliju ni nikjer govora o premoženju...), ki pa, če že ne drugega, vnašajo nemir v slovensko javnost.

Prav zanimivo je bilo ob teh polemikah ugotovljati, kakšno množico strokovnjakov za cerkveno pravo smo naenkrat v Sloveniji dobili: vsi so listali po Zakoniku cerkvenega prava in z njim dokazovali, da Cerkev nima pravice do gozdov. Pri tem ni nikogar motilo, če so ti samozvani strokovnjaki brali kar diagonalno tisto, kar jim je bilo všeč, pa izpuščali tisto, kar jim ni šlo v račun.

KDO USTVARJA JAVNO MNENJE

Zaradi vsega tega niti ni čudno, da skoraj ne mine dan, da ne bi vsaj v nekaterih slovenskih medijih ne zasledili žolčnih napadov na Cerkev. Zaradi usklajenosti in uglašenosti se človek le stežka ubrani sklepanju, da gre za natančno načrtovano kampanjo.

Vztrajni posegi v javno mnenje pa so podvrženi svojim zakonitostim. Po domače bi lahko povedali: Govori in laži, nekaj bo na koncu le ostalo! In v Sloveniji mediji lahko nalagajo kar na tisto, kar je ostalo od prejšnjega sistema. Posebej v tistem, kar zahteva Cerkev, je teh ostalin za dobršen kup.

Delček teh usedlin je pokazala televizijska anketa med naključno izbranimi ljudmi na cesti prav tisti dan, ko so uradno objavili datum papeževega obiska. Morda se je naključje poigralo, če pa se ni, potem bomo s papeževim obiskom najbrž imeli težave. Med petimi vprašanji je samo ena oseba povedala, da je vesela papeževega obiska.

Morebiti je ta slika le preveč črna. Če je res tako temna, vsaj ponuja izziv za razmišljanje in samopreverjanje. Jamranje namreč ne koristi nikomur: niti tistem, ki jadicuje, niti skupnosti. Pravijo, da ima narod takšno oblast, kakršno si zasluži. Mi smo si takšno izvolili in takšno imamo. In če smo za tistega, kateremu smo na prejšnjih volitvah poklonili svoj glas, prepričani, da ni izpolnil naših pričakovanj, bomo na prihodnjih volitvah svoj glas pač dali drugemu. To je

pridobitev demokracije. Morda prva zamenjava ne bo prinesla bistvene spremembe, še celo druga ne, toda v teku časa se bodo stvari le začele spreminjati.

NEUSTRAŠENO NA DELO

Hrvatje so papežev obisk imenitno pripravili. Kakor se kažejo stvari sedaj, vsaj v pogledu zunanjega blišča ne bomo Hrvatov dosegli. Dovolj časa pa je še, da jih dosežemo ali morda celo prekosimo v duhovni pripravi.

Pa še nekaj! Slovenci smo že velikokrat dokazali, da v sili znamo stopiti skupaj. To se je nazadnje zgodilo med osamosvojitveno vojno. Daleč sem od tega, da bi papežev obisk primerjali vojni, toda po svojem pomenu je gotovo takšen dogodek, ki zahteva sodelovanje vseh državljanov Slovenije. Ne samo zaradi nas samih, temveč tudi zaradi ugleda Slovenije v svetu. Ne smemo pa pustiti ob strani duhovne koristi, ki jih od obiska poglavarja Cerkve pričakujemo verujoči. Nedvomno je dogodek vreden, da bi strnili vse naše moči. Toda - brez političnih računic!

Plečnikova cerkev sv. Frančiška, Ljubljana - Šiška

ČRNA KUHINJA

I. V črni kuhinji
sem netil,
majhen, —
velik ogenj sanj.
In sem vanj
polagal hlebce
komaj umesenega
življenja.
V črni kuhinji,
ob črnem kruhu
sem sanjal,
majhen, —
o velikem svetu
in o belem kruhu.

II. Sanje
so v saje se spremenile
vsem,
ki so sanjali kdaj
kakor jaz
in so vse beljene stene prekrile.
In kdor se je vendarle rešil
teh sten,
njih zadušljivega diha in duha,
ta kje v belem svetu živi
kakor jaz
vsega sit,
lakoten črnega kruha.

TONE KUNTNER

Tu je moja moč

SREČAL sem jo v bolnišnici - vso izgubljeno in nemočno sredi beline njenega ležišča. Mati štirih malih otrok, izžeta od bolezni do podobe otroka, se je zazrla vame.

"Mati sem... zbolela sem... ne morejo pomagati... odhajam..." je dejala in umolknila. Bile so besede sprejetega spoznanja, besede, ki ne dopuščajo ugovora, prazne tolažbe. Besede, ki sem jih poslušal teden za tednom, vse do njenega odhoda.

"Mati sem... odhajam..."

Kako težko sem vedno znova odpiral vrata svetišča življenja in smrti. Koliko nemira in upora se je v meni prebujalo ob besedah umirajoče - besedah jasnega, sprejetega spoznanja slovesa, ki jih nisem mogel doumeti v njihovi predanosti in voljnosti.

Odprl sem vrata sobice. Zaprte oči, kakor zazrte v misli večnosti, spokojnost telesa in duše. Na belini

postelje je pest varovala rožni venec. Zazrl sem se v od bolezni izžete prste med preprostimi belimi jagodami.

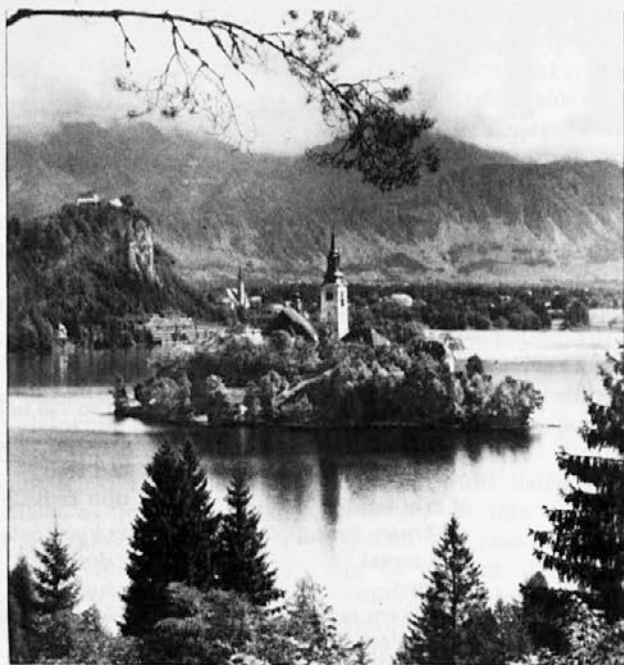
Odprija je oči in opazila pogled. "Pater, tu je moja moč," je tiho dejala. Prsti so se še tesneje oklenili drobnih jagod. "Pater, moja duša je tako kričala in sedaj tako zelo joče: ki je za nas krvavi pot potil, ki je za nas bičan bil in s trnjem kronan bil, ki je za nas nosil težki križ in je križan bil... Pater, jaz trpim z Njim in On trpi z menoj... nisem sama... skupaj umirava... koliko bolečine... in koliko miru... Pater... in potem... ki je za nas od mrtvih vstal... On je vstal, živi... z nami je... Tudi jaz bom živela... še bolj kot sedaj... še bolj kot sedaj bom spremljala in varovala svoje otroke: Urško, Mihca, Janeza, Petra..."

Ni zmogla več. Umolknila je. Dihanje se je počasi umirilo. Oči so se zopet zazrle tja proti večnosti. Prsti so oklepali rožni venec s sporočilom, prebujenim ob drobnih jagodah: ki je prišel, ki je trpel, a je vstal in živi za moč našega življenja, za mater, ki je knalu za tem prestopila prag večnosti, pa zame in zate...

+

P.s.: IZPISUJEM zadnje besede tega utrinka. Pravkar sem opazil, da držim v levici rožni venec - poklonil mi ga je sobrat. Premišljuje, ali ni največ, kar si lahko podarimo: jagode rožnega venca in ob njih prebujeno moč odrešenja.

P. KAREL GRŽAN

"Otok Bleški
- kinč nebeški ..."

Spoznajmo Rafaelovo družbo

Z veseljem sporočam avstralskim Slovincem, da je v domovini po mnogih letih zopet zaživela RAFAELOVA DRUŽBA, ustanova, ki je do zadnje svetovne vojne delovala v pomoč slovenskim izseljencem. Z okupacijo je bila zatrta, v povojni diktaturi pa ni smela več zaživeti. Znova jo je priklical k življenju mednarodni simpozij, ki je zasedal v Stični 18. in 19. septembra letos. Povezal jo je z mednarodno Rafaelovo družbo s sedežem v Hamburgu v Nemčiji in s tem vključil v mednarodno mrežo organizirane pomoči ljudem na tujem. — Urednik

TE ustanove danes ne pozna skoraj noben Slovenec. Vendar je **Rafaelova družba** za Slovence na tujem zanimiva ustanova, saj je delovala izključno za Slovence po svetu.

Leta 1990 ustanovljeno **Katoliško središče Slovencev po svetu**, ustanovili so ga slovenski škofje, je samo nadaljevanje dela Rafaelove družbe. Zakaj ni bila obnovljena ustanova pod nekdanjim imenom, je razloženo v prejšnji ugotovitvi, da danes Rafaelove družbe nihče ne pozna. Vendar je v zadnjem letu dozorevala misel, da bi Katoliškemu središču Slovencev po svetu dali ime, ki poudari dolgo tradicijo cerkvene skrbi za slovenske rojake po svetu. Danes objavljamo članek, ki vam bo na kratko predstavil delovanje Rafaelove družbe v preteklosti.

ZGODOVINSKI OKVIR

Družba sv. Rafaela je najstarejša družba med slovanskimi narodi, ki skrbi za izseljence. Osrednja Družba sv. Rafaela na Dunaju je že leta 1906 v središču Kranjske, v Ljubljani, ustanovila svojo podružnico. (Zasluge za to ima poleg knezoškofa Antona B. Jegliča zlasti "oče slovenskih izseljencev", frančiškan p. Kazimir Zakrajšek. Ta je v istem času začel delovati med izseljenci v Ameriki in je spoznal, kako nujno so potrebni opore, da ohranijo vero. - Op. ur.) To je bilo seveda še za časa Avstro-ogrske države. Centrala na Dunaju je kmalu opazila, da omenjena podružnica zelo dobro posluje, zato ji je odobrila določeno mesečno podporo. Prvi predsednik Družbe sv. Rafaela v Ljubljani je bil dr. Janez Evangelist Krek. Podružnica je začela leta 1908 delovati povsem samostojno. Slovenskim izseljencem, ki so tedaj trumoma odhajali zlasti v Ameriko, je poskrbela varstvo na poti in spremljala njihovo življenje v tujini. Izseljenci so dobili poseben znak in legitimacijo Družbe sv. Rafaela.

Izseljenci, ki so srečno prispeli v nove kraje, so

se zahvaljevali družbi za vso pomoč med potovanjem. Zlasti so poudarjali prednosti, ki jim jih je omogočala omenjena legitimacija. Družba je uspešno delovala do začetka prve svetovne vojne leta 1914. Ves ta čas je delovala pod okriljem Avstro-ogrske države, ki jo je tudi gmotno podpirala.

Vojna vihra je v vojsko poklicala večino družbenih odbornikov; takrat je bil tudi ustavljen izselitveni val. Družba sv. Rafaela je v tem času delovala zgolj informativno. V Westfaliji je takrat delovalo društvo Dobrodelnost, ki je prevzelo skrb za tamkaj živeče Slovence. Kmalu so svoje delovanje razširili in začeli skrbeti tudi za druge Slovence daleč naokoli.

Po koncu prve svetovne vojne, za časa Kraljevine Jugoslavije, so se meje zopet malo bolj odprle in začel se je nov selitveni val. Takrat je društvo Dobrodelnost ugotovilo, da ne bo zmoglo prenašati novega bremena. Zato so ustanovili poseben pripravljalni odbor, ki je leta 1927 v Ljubljani sklical ustanovni občni zbor Rafaelove družbe. Izvolili so predsednika družbe, g. dr. Jureta Adlešiča, takratnega uspešnega ljubljanskega odvetnika in kasnejšega župana mesta Ljubljane.

DELOVANJE DRUŽBE PO LETU 1927

Ko je 16. novembra 1927 Družba sv. Rafaela spet zaživela (tudi pri tem je imel p. Kazimir

Zakrajšek OFM največ zaslug - Op. ur.), je začela delovati z veliko vnamo. Dobro je analizirala potrebe in način življenja slovenskega izseljenca ter ugotovila, da je na prvem mestu treba slovenskemu človeku zagotoviti boljšo narodno, duhovno in versko oskrbo. Vse to pa je mogoče samo tako, da mednje pošlje čim več slovenskih duhovnikov in učiteljev, jim preskrbi veliko dobre literature in časopisov. Na državno socialno ministrstvo v Beogradu in pri banski upravi dravske banovine v Ljubljani so vložili več zahtevkov za podporo tistim duhovnikom, ki so bili takrat pripravljeno oditi med izseljence. Prav ti duhovniki in druge katoliške organizacije (zlasti društvo sv. Barbare) so začeli poročati, v kako težkih razmerah žive slovenski izseljenci. Ker je Družba sv. Rafaela vedno zelo uspešno opravljala svoje naloge in bila pri tem zelo razumevajoča do vseh stisk, ki so jih doživljali posamezniki, se je čedalje več Slovencev obračalo k njej po pomoč.

Kmalu je bila najbolj informirana družba vseh slovenskih izseljencev in bila zato - čeprav zasebna organizacija - zelo spoštovana in uveljavljena tudi pri državni upravi in oblasteh dravske banovine. Velikokrat se je zgodilo, da sta se omenjeni državni instituciji obračali na Rafaelovo družbo in pri njej iskali potrebne informacije ali pomoč.

Družba sv. Rafaela je ohranjela slovenskega izseljenca v katoliški veri in jih neprestano s pismi, knjižicami, s posebnim mesečnikom "Izseljenski vestnik" spodbujala k moralnemu življenju. Tako jih je obvarovala morebitnih kvarnih vplivov prevratništva, ki so se takrat širili po zahodni Evropi. Tako je Rafaelova družba postala najuspešnejša in dejavna zasebna ustanova v bivši

Jugoslaviji, ki je skrbela za slovenskega izseljenca.

NAMEN DRUŽBE

Glavni namen Družbe sv. Rafaela, ki že od svoje ustanovitve deluje kot cerkvena in karitativna organizacija, je obvarovati slovenskega človeka v tujini pred verskim in moralnim propadom. Zato je treba uporabiti vsa sredstva. Znano je, kako je veliko Slovencev na tujem, potem ko so prišli v čisto novo okolje, počasi pozabljalo na svoje korenine in svojo vero. Ta nova kvarna prepričanja so potem vnašali tudi med svoje domače v domovini in tako zelo kvarno delovali na slovensko družbo. Pri tem so se radi zgovarjali, da v tujini ni bilo nikogar, ki bi zanje lahko skrbel, jim nudil pomoč ali pa vsaj samo toplo besedo. Rafaelova družba je zato vsem, ki so se prvič odpravljali na pot, že v domovini dajala razne nasvete, jim poskušala priskrbeti slovenskega duhovnika, jih usmerjala v kraje, kjer so že delovala slovenska središča, kjer je bila doma tudi slovenska pisana in brana beseda. V domovini je spodbujala vernike k molitvi za vse izseljence. Vse to kaže na veliko in iskreno skrb, ki je gnala člane Rafaelove družbe, da nesebično pomagajo slovenskemu človeku na tujem. Izseljenci so jim vračali to njihovo skrb z neizmerno zahvalo. Čeprav je družba velikokrat delala povsem posvete reči - urejala listine, usmerjala ljudi na prave naslove - ne smemo pozabiti, da to ni bil njen prvi namen. Glavni cilj delovanja Rafaelove družbe je bil in je še vedno: Ohraniti slovenskega izseljenca kot vernega in pokončnega človeka, ki ve, kaj je dobro in kaj je slabo ter se ne pusti pretentati trenutnim mamljivim ponudbam, ki v sebi ne nosijo resnične ljubezni.

Iz "Naše luči"

Naša dolgoletna naročnica ga. MAURA VODOPIVEC iz Adelaide je navdušena zbirateljica slovenskih poštne znamk. Poslala nam je sporočilo o novih spominskih znamkah, ki jih je Republika Slovenija izdala dne 26. septembra 1995.

Na levi sta spominski znamki: prva je ob petdesetletnici Organizacije Združenih Narodov, druga pa ob petdesetletnici FAO (Food & Agriculture Organization), ene od številnih agencij OZN.

Poleg teh dveh je izšla spominska znamka skavtov in tabornikov (na desni). Skavtska svetovna organizacija je bila v času enoumja kot "imperialistična ustanova" prepovedana, v demokraciji pa je znova zaživela in se lepo razvija.

Drugi dve znamki izdaje istega datuma sta v spomin umetnika Franceta Kralja. Ena prikazuje njegovo delo Smrt genija, druga pa Konjska družina.

MSGR. LOJZE URAN, ljubljanski pomožni škof, bo obiskal rojake v Avstraliji v novembru in decembru. Obisk N.S.W., A.C.T. in Queenslanda bo na vrsti decembra meseca. Spored še ni dokončno urejen. Objavili ga bomo v naslednji številki MISLI in v RAFAELU.

PRAZNIK VSEH SVETIH - 1. novembra - je letos v sredo. Praznični službi božji v naši cerkvi bosta ob 9.30 dopoldne in ob 7 uri zvečer. Naslednji dan - četrtek 2. novembra - pa je **DAN SPOMINA VSEH RAJNIH**. Svete maše bodo ob sedmih zjutraj, ob 10.30 dopoldne (za molitveno skupino in seveda tudi za druge) in ob sedmih zvečer. Vabljeni!

MAŠO NA POKOPALIŠČU bomo imeli tudi letos in sicer v kapeli Srca Jezusovega pri parkirišču ob upravi katoliškega dela pokopališča Rookwood, v **nedeljo 5. novembra ob desetih dopoldne**. Sledil bo blagoslov grobov na obeh slovenskih delih pokopališča. Ta dan bo pri Sv. Rafaelu v Merrylandsu sveta maša samo ob osmi uri zjutraj.

ZLATA OBALA pride spet na vrsto za slovensko mašo, ki jo imamo redno v cerkvi Srca Jezusovega, Fairway Drive, Clear Waters, Qld., v **soboto 28. oktobra ob 7.30 zvečer**. Povabite tudi tiste rojake, ki ne bodo brali tega obvestila. Upam, da bo tudi tokrat spremljala naše petje med mašo Sister Ann, kakor v avgustu ob enaki priliki.

BRISBANE ima slovensko službo božjo naslednji dan, na nedeljo 29. oktobra ob 11.30, na običajnem kraju: cerkev Matere božje, vogal Merivale & Peel Streets, South Brisbane. Obvestite se med seboj!

Gospoda Stanka Sivca prosim, da poskrbi za petje in spremljavo tako pri tej maši kot pri popoldanski v prostorih društva.

CORNUBIA - Na "Planinki" bo vsakoletna spominska maša za pokojne rojake Queenslanda v nedeljo (ta je najbližja prazniku Vseh svetnikov in dnevu Spomina vernih duš) 29. oktobra ob tretji uri popoldne. Maša bo v klubski dvorani, nato gremo v procesiji k Mejačevi kapelici v spomin pokojnih rojakov, kjer bodo prošnje za njih večni mir. Pokažimo spoštovanje do naših pokojnih: naj naša ljubezen do njih ne gre samo do groba, ampak naj bo trajna!

NEWCASTLE ima slovensko mašo v nedeljo

SV. RAFAEL SYDNEY

*Fr. Tomaž Menart, O. F. M.,
Fr. Valerian Jenko, O. F. M.,
St. Raphael Slovene Mission,
313 Merrylands Rd., Merrylands, N.S.W. 2160
(P.O. Box 280, Merrylands, N.S.W. 2160)
Tel.: (02) 637 7147 Fax: (02) 682 7692*

*Slovenske sestre - frančiškanke Brezmadežne
St. Raphael Convent,
311 Merrylands Rd., Merrylands, N.S.W., 2160
Telefon: (02) 682 5478*

29. oktobra ob šestih zvečer v zdaj stolni cerkvi Srca Jezusovega, Hamilton. Pred mašo bo prilika za zakrament sprave, po bogoslužju pa srečanje v dvorani ob zakuski in domačem razgovoru.

CANBERRA ima slovensko mašo v nedeljo 15. oktobra in v nedeljo 19. novembra, vsakič ob šestih zvečer. Kraj: cerkev sv. Petra in Pavla, Wisdom Street, Garran, ACT. Pridite dvajset minut predčasno na pevsko vajo! Pokažimo s svojo udeležbo, da smo skupnost, ki nekaj pomeni! Tretja nedelja vsakega meseca je VAŠA NEDELJA!

FIGTREE (Wollongong) ima v oktobru - poleg rednih maš na drugo in četrto nedeljo ob peti uri popoldne - tudi rožnovensko pobožnost s sveto mašo vse srede ob sedmih zvečer.

Žeganje ali proščenje pa bomo praznovali v nedeljo 5. novembra s slovesno mašo ob peti uri popoldne.

KRSTI - **Veronika Ana Marija Konda**, Concord West, NSW. Oče Andrej, mati Olga r. Gomboc. Botrovala sta Martin in Jennie Blessing. - Sv. Rafael, Merrylands, dne 23. septembra 1995.

Amanda Marie Šuber, Denham Court, NSW. Oče Robert, mati Silvija r. Jamšek. Botra sta bila Robert in Viktorija Kondor. - Sv. Rafael, dne 24. septembra 1995.

Cherise Carly Doyle, Albion Park NSW. - Oče Shane Richard Doyle, mati Cindy Anne r. Bojc. Botri so bili Tony in Fiona Hawke ter Jim in Sonja Spasevski. - Cerkev Vseh svetnikov, Figtree, dne 24. septembra 1995.

POKOJNI - Dne 23. avgusta 1995 je v bolnišnici za konvalescente v sydneyskem okraju Mosman umrla DRAGA WEISS r. Oblak. Rojena je bila v Ljubljani 3. novembra 1926. Poročena je bila s Karlom Weissom, ki je umrl nekako pred petimi leti v starosti 62 let. Družina je prišla v Avstralijo leta 1960. Živela je med drugim v Glebe in Haberfieldu. Pokojnica zapušča sina Roberta in hčerko Barbaro.

V torek dne 29. avgusta 1995 je v Westmead bolnišnici umrla OLGA IVANKA JAKOPIČ r. Cundrič. Po rodu je bila iz Bohinjske Bistrice, kjer je bila rojena 27. septembra 1916. kot hči Johana in Ivane r. Ravnik. Kot dekle se je izučila za šiviljo. V Avstraliji je živela 29 let. Vzrok njene smrti je bil srčni napad. Je pa že več let bolehal, saj je po cestni nesreči, ko jo je povozil avto, čutila posledice. Zato se je najraje držala doma v svojem stanovanju - živela je v Merrylandsu. Pogrebne molitve so bile opravljene v kapeli Forest Lawn krematorija v Leppingtonu, nato je sledila upepelitev. Pokojnica zapušča hčerko Olgo por. Brušič, ki živi v Morbank, v Padstovu pa sina Andreja. Stric pokojnice, Franc Cundrič, je umrl pred leti in je pokopan na zgoraj imenovanem Forest Lawn pokopališču.

V petek 8. septembra 1995, na mali šmaren, je v Mt. Druitt bolnišnici umrla KAROLINA ŽVANUT r. Černigoj. Rojena je bila 20. februarja 1939 v vasi Podpleče pri Tolminu v družini Karla in Cite Černigoj. Leta 1957 se je v Cremoni (Italija) poročila s Marjanom Žvanutom, po rodu iz Podrage pri Vipavi. V Avstralijo sta prišla leta 1958. in živela najprej v Wollongongu, nato v Harris Parku, zadnja leta v Glendenningu. Vse do svoje bolezni je bila pokojnica zaposlena pri podjetju Arnott's Biscuits v Sydneyu. Enajst let je veliko pretrpela zaradi bolezni na jetrih, kateri se je zadnji čas pridružila še sladkorna. Bolečine je zelo vdano prenašala. Dva dni pred smrtjo je prejela svete zakramente, ki so ji dali moč za odhod v večnost. Pogrebna maša je bila v slovenski cerkvi v četrtek 14. septembra, grob pa je dobila pokojnica na Pinegrove pokopališču, Eastern Creek, N.S.W. Poleg moža Marjana zapušča hčerko Nevenko por. Moulakas in sina Rolanda.

Ponedeljek 11. septembra zaznamuje kar dve smrti. V bolnišnici v Camden, NSW, je umrl VINKO BUTINAR. Rojen je bil 21. januarja 1924 v Podgradu pri Ilirski Bistrici v družini Ivana in Marije r. Križman. V Avstralijo je prišel že leta 1948, torej med našimi prvimi povojnimi begunci.

Opravljal je razna dela v Wodongi, Coomi, Sydneyu in Liverpoolu. Nekaj časa je bil gradbenik, potem pa vsa leta voznik tovornjaka. Leta 1951 se je v Albury, NSW, poročil z Jeleno Mandić in zdaj poleg žene zapušča hčerki Jadranko por. Blockley in Marjano por. Mitrović, štiri vnuke in nečaka Tonija. V petek 15. septembra so bili pogrebni obredi opravljene v srbski pravoslavni cerkvi sv. Jurija v Cabramatti, pokopan pa je bil v Liverpoolu.

Druga smrt istega dne je bila v sydneyskem Hospicu Srca Jezusovega, Darlinghurst, kjer je zaključil svojo življenjsko pot TONY VELIŠČEK. Pokojnik je bil rojen dne 17. septembra 1959 v Wagga Wagga, NSW. Je sin pokojnega Ivana, ki je umrl leta 1990, in Helen r. Pluz, po rodu iz Nizozemske. Tony je bil bolan približno eno leto. Najprej se je pojavil rak na pljučih, potem pa še v možganih. Ves čas njegovega bivanja v Sydneyu, ko so mu skušali zdravniki pomagati, je bila z njim njegova mama. Dne 15. septembra so bile v kapeli krematorija opravljene zanj pogrebne molitve. Pokojnikov pepel je bil prenesen v njegov rojstni kraj, kjer je bil po pogrebni maši dejan v grob pokojnega očta. Tony zapušča poleg mame Helene tudi dva brata in eno sestro, teto Milko Stanič in stare starše po mamini strani.

V ponedeljek 25. septembra pa nas je dohitela še ena smrtna novica: okrog druge ure popoldan je v sydneyski Seven Days Adventists bolnišnici izdihnil SLAVKO FABIAN. rojen je bil 8. junija 1923 v Batah pri Grgarju v družini Jožeta in Ivanke r. Sedevčič. V Avstralijo je prišel septembra 1949 k svojemu očetu, ki je bil tu že od leta 1927. V Mona Vale sta imela posestvo, na katerem sta pridelovala paradižnike za sydneyski zelenjadni trg. V oktobru 1958 je prišla za Slavkom v Avstralijo tudi njegova življenjska družica Pavla, ki se je s Slavkom poročila doma po zastopniku, tu pa ju je kmalu po prihodu poročil v sydneyski cerkvi sv. Patrika pokojni pater Bernard Ambrožič. V zakonu se jima je rodila hčerka Celesta, zdaj 35 letna in poročena z Zdravkom Kalanom, ter sin Robert, zdaj star 31 let. Pokojni Slavko je bil mirnega značaja. Kljub raznim boleznim in operacijam je do zadnjega opravljal dela na posestvu. Letos proti koncu junija pa so zdravniški izvidi pokazali, da ima Slavko že nekaj časa leukemijo. Poskušali so zdravljenje s kemoterapijo, a izboljšanja je bilo le malo in končno je zmagala smrtonosna bolezen. Slavko je pred smrtjo prejel sveto popotnico in sveto maziljenje ter pripravljen sklenil svoje zemeljsko potovanje. V življenju se je redno udeleževal

nedeljske maše v farni cerkvi v Mona Vale, kljub oddaljenosti pa je bila družina vedno na razne načine povezana z našim verskim središčem ter je občasno prihajala v slovensko cerkev tudi za manjše slovesnosti. Žena Pavla je bila s prispevanjem povrtine redna podpornica pri naših prodajah na stojnici. - Pogrebna maša je bila za pokoj Slavkove duše opravljena v župni cerkvi Srca Jezusovega v Mona Vale v četrtek 28. septembra, njej je sledil pokop na krajevnem pokopališču. Naj počiva v miru božjem!

V sredo 27. septembra 1995 je v bolnišnici v Blacktownu zaključil svojo zemsko pot STANKO EDVARD ASTER-STATER (FILIPČIČ). Rojen je bil 25. julija 1922 v vasi Tatre v Brkinih. Leta 1947 se je v Trstu poročil z Zinko Demojzes, po rodu iz Podgrada pri Ilirski Bistrici. V Avstralijo sta prišla na ladji "Helenic Prince" v decembru 1949. Dom sta si uredila v Blacktownu. Stanko je bil veren in zaveden Slovenec. Med vojno je bil pri slovenski vojski na Primorskem, dokler se ni pokazalo, da je v rokah rdečih oblastnikov. Ker je odločno odklonil vstop v komunistično partijo, so mu vzeli vojaški čin, ga začeli preganjati in končno, že po vojni, določili za likvidacijo. S poti na morišče je utekel in

ostal živ, četudi je padala okrog njega toča krogel. Pripovedoval mi je, da je takrat čutil ob sebi Mater božjo, ki mu je rešila življenje.

Pokojni Stanko je bil velik rodoljub. Spisal je dolgo vrsto pesmi, v katerih izraža svojo ljubezen, svoj ponos in spoštovanje do Slovenije. Te pesmi še čakajo objave. Ko so pred leti v Avstraliji ustanovili Demokrasko delavsko stranko, je bil pri volitvah kandidat za krajevnega predstavnika te stranke. Zaradi nezanimanja avstralskih katoličanov je stranka kasneje propadla.

Pokojniku je žena Zinka umrla leta 1982. Zdaj zapušča sina Slavka in hčerke Slavico por. Dunbar, Marijo Kristino por. Van Eck ter Ave Marijo por. Leonard; dalje drugo ženo Vesno r. Trebar in otroke Stančka, Aleksandra in Natašo. Z njimi je vsako soboto redno prihajal v naše središče, da so obiskovali Slomškovo šolo.

Pogrebna maša za pokoj Stankove duše je bila v naši cerkvi v sredo 4. oktobra, pokopan pa je bil na novem delu slovenskega pokopališča v Rookwoodu, kjer bo čakal vstajenja.

Iskreno sožalje vsem sorodnikom naših pokojnih. Duše rajnih pa naj sprejme dobri Bog v svoje naročje!

P. VALERIJAN

Sydneyska upokojenska družina s člani Molitvene skupine pri Sv. Rafaelu, ki jim je postregla ob srečanju 31. avgusta letos. Več o tem je napisala Danica Petrič in lahko berete na strani 285.

VIDEO KASETO letošnjega MLADINSKEGA KONCERTA lahko naročite na naslovu:
St. Raphael Centre, P.O.Box 280, Merrylands, N.S.W. 2160.
V ceni kasete (25 dolarjev) je vključena ovojnina s poštnino vred.

oktobrske misli

Pokojni Stanko Aster-Stater Filipčič – o njegovi nenadni smrti berete na prejšnji strani, mi je devet dni pred zaključkom tostranskega življenja poleg rešitve križanke poslal pismo, ki ga tu objavljam zaradi zanimive vsebine. Dodajam poročilo Danice Petrič o njegovem rožnem vencu, prav tako lepo oktobrsko branje, vredno našega razmišljanja. – Urednik

NEKAJ dni pred smrtjo mi je Stanko Aster-Stater kazal rožni venec ter mi povedal njegovo zgodbo. Prosil me je, naj jo napišem ter pošljem uredniku "Misli". Zdaj to njegovo poslednjo željo izplnjujem:

Med drugo svetovno vojno in revolucijo so sovražniki vere in slovenskega naroda med številnimi drugimi žrtvami mučili in ubili tudi duhovnika **Ludvika Novaka** (To se je zgodilo dne 17. novembra 1943 v Padežu pod Vremščico. Knjiga "Palme mučeništva" piše o njem na strani 130. - Op. ur.). Na morišče je prišel z rožnim vencem v roki. Iztrgali so mu ga iz rok in vsega krvavega poteptali v blato.

Zgodaj zjutraj je na morišče prišel dober človek, ki je prejšnji dan skrivaj z grozo opazoval, kaj se je dogajalo. Pobral je poteptani rožni venec slovenskega mučenca, ter ga skrbno očistil umazanije in duhovnikove krvi. Ima črne jagode in je že na prvi pogled precej daljši kot jih izdelujejo danes. Z gornjo zgodbo ga je dobila v dar Stankova mati in z njim pobožno molila do svoje smrti. Po njeni smrti ga je dobila hči, Stankova sestra. Ko pa je pokojni Stanko na lanskem obisku domovine slišal zgodbo tega rožnega venca, si ga je zaželel kot dragoceno relikvijo, spomin na duhovnika mučenca. Dobil ga je in prinesel s seboj v Sydney ter z njim do svoje smrti molil za mir na svetu.

Da je Stanka res Bog klical k sebi, naj bo v dokaz dejstvo, da je zadnja dva četrtka pred smrtjo prišel v slovensko cerkev sv. Rafaela k naši molitveni uri. Pri enem teh srečanj nam je s solzami v očeh prevajal iz angleščine neko Marijino molitev. Tako smo v sedmem letu obstoja naše molitvene skupine z veseljem sprejeli medse tudi Stanka. Žal za zelo kratek čas...

Naj bo Stanku, velikemu narodnjaku, pesniku in ljubitelju slovenske besede, lahka avstralska zemlja! Počivaj v miru božjem, dragi prijatelj!

DANICA PETRIČ

V mesecu oktobru, ki je posvečen Materi božji rožnega venca, bi Vam bil zelo hvaležen, če bi objavili to mojo pesmico Mariji. Še ni bila nikjer objavljena. Napisal pa sem jo v zahvalo, ker mi je Marija, o tem sem prepričan, rešila življenje dne 22. septembra 1946. V tisti grozni noči so me trije komunisti-oznovci gnali v smrt v borovcu med Kozino in Klancem. Točno sem začutil Marijino bližino in - lahko bi rekel - slišal Marijin glas: "Stanko, ne boj se, jaz ti bom pomagala!" To mi je dalo moč in posrečilo se mi je pobeigniti, čeprav so mi strelj preluknjali hlače, a koža na nogi je ostala nedotaknjena.

Dobri Bog Vas živi! - Stanko Aster-Stater

Rad ustrežem Stankovi želji. Tu je njegova pesem Mariji v zahvalo za pomoč in rešitev.

MARIJI

Marija, božja Mati in Devica,
od večnih vekov ljubljena Očeta,
vsa čista in brez madeža spočeta,
nam izročena – milosti Srednica.

Slovenskih šmarnic bi želel nabrati
in v šopek cvetja ti srce zaviti,
ves rod slovenski hotel bi združiti,
vse brate, sestre ti v ljubezni dati.

Vse cvetke gor, poljan in senožeti,
Marija, bi ti želel podariti,
vseh src slovenskih pesem ti zapeti.

Srce želi ob tebi se spočiti –
ob tvojem srcu mora se ogreti
in z novim ognjem, Mati, te ljubiti. . .

Stanko Aster-Stater

21. MLADINSKI KONCERT

Organizatorji so si za vodilo letošnjega koncerta v priredbi slovenskih verskih središč, ki je bil na soboto dne 30. septembra 1995 v dvorani središča sv. Rafaela v Sydneyu, izbrali naslov **Most ljubezni - Bridge of Love**. Predstojnik središča p. Tomaž Menart je v uvodnem pozdravu zaželel, naj bi ta most najprej povezoval mlade med seboj, nato mlajše s starejšimi in nazadnje celotno slovensko skupnost z ljudmi dobre volje, ki so ji pripravljeni služiti.

Povezovalka programa **Marta Magajna** nas je nato povabila k poslušanju in nas vodila od nastopa do nastopa.

Odkar je Slovenija samostojna, je prišlo v navado, da kulturne prireditve začenjamo s slovensko in avstralsko himno. Tokrat ju je ob spremljavi **Lentija Lenka** zapela **Christina Cestnik**.

Prva se je obiskovalcem predstavila plesna skupina Slovenskega društva Sydney **Mali Prešeren** pod vodstvom **Natalie Brock**. Zaplesali so nekaj narodnih plesov. Skupino sestavljajo: **Lucas Ribič, Chandel Mifsed, Kara Stariha, Kathy Cerovac, David Ascic, Lydia Kopše, Natasha Elbaghd, Shelley Šernek, Leon Mramor, Jessie Wilson, Nathan Ascic, Natasha Kopše, Riannon Šernek, Lana Stariha, Joshua Blessing, Kaia Pondelak in André Elbaghd**.

Letos je prvič nastopil na mladinskem koncertu **Erik Toni**, ki že več let igra diatonično harmoniko na raznih prireditvah v Melbournu. Tokrat se mu je pridružila še **Jackie Renoer**, ki prav tako igra diatonično harmoniko. Skupaj sta zaigrala nekaj znanih domačih viž: Iz Bohinja, V dolini tihi in Na Golici. Toni je nato zaigral še venček narodnih.

Ob spremljavi je zatem zapela mlada pevka **Riannon Sernek** iz Sydneya. Fly with me on my magic Carpet je bil naslov njene pesmi.

Člani skupine **Mali Prešeren** plešejo tudi moderne plesse. To pa šele kratak čas. Seveda se pri tem predstavijo z drugim imenom, ki pa ga moramo sami ugotoviti. **Surfing Safari - Jazz Dance**, je pisalo na koncertnem listu. Pod vodstvom **Natalie Brock** so tokrat nastopili: **Lucas Ribič, Chandel Mifsed, Kara Stariha, Kathy Cerovac, David Ascic, Lydia Kopše, Natasha Elbaghd, Shelley Šernek, Leon Mramor, Jessie Wilson, Nathan Ascic, Natasha Kopše, Riannon Šernek, Lana Stariha, Joshua Blessing in André Elbaghd**.

Nastopajoči so res še mladi, saj ima najmlajši tri in najstarejši enajst let.

Matthew Košorok iz Sydneya je že pred dvema letoma nastopil na mladinskem koncertu. Tokrat je na klasični kitari zaigral pesem All I ask you (**Andrew Lloyd Webber**). V drugi točki je ob njegovi spremljavi zapela **Sue Zec** znano Lennonovo pesem Yesterday. Nazadnje je v duetu z **Narelle Volkner** zaigral še Argentinski ples (**Annon**).

Iz Queenslanda je na mladinski koncert že drugič prišla **Melissa Creevey**. Na poti sta jo spremlila stara mama in bratec. Ob spremljavi kasete je **Melissa** nastopila s klasičnim baletnim plesom.

Sestri **Tania in Amanda Andrejaš** iz Sydneya sta na koncertu nastopili že pred leti. Tokrat sta na klavir štiriročno zaigrali Brahmsov Madžarski ples.

Sydneyčani so se predstavili tudi s starejšo folklorno skupino. Ta se imenuje **Zakladi Slovenije**. Vodi jo **Lolita Žižek**, za živo glasbeno spremljavo pa že vrsto let skrbi harmonikar **Rudi Črnec**. Tokrat so na izviren način predstavili skupini mladih deklet in fantov, zatopljenih v svoje delo, ki se počasi prelijeta v plešoče pare. Svoj nastop so poimenovali takole: "Hej, mladina, gremo na ples!" V skupini plešejo **Robert Fišer, Tania Smrdel, Roman Reznicek, Tania Kopše, Tamara Letnar, Karin Žižek, Adriana Kustec, Lolita Žižek, Barbara Petrič, Diana Horvat, Martin Danev, Elizabeth Colig, Anthony Lah in Natalie Kopše**.

Teresa Rede iz Sydneya je že nastopala na koncertih kot solistka ali kot del pevskega zbora. Tokrat je zaigrala na klavirju klasično skladbo Balada za Adelino (**Paul Senneville & Olivier Toussaint**) in narodno z naslovom Perice (**Josip Pavčič**).

Sestri **Wendy in Christina Cestnik** iz Melbournu sta se najprej predstavili kot plesalki. Ob pesmi Rudeči cvet v izvedbi Agropopa sta nastopili z akrobatskim plesom.

Po daljšem odmoru so spet nastopili mladi iz Slovenskega društva Sydney, ki plešejo pod vodstvom **Natalie Brock**. Tokrat so predstavili vrstni ples - Line Dancing - z naslovom Cotton Eye Joe. Plesali so: **Natalie Kopše, Barbara Petrič,**

"Zakladi Slovenije", Sydney

"Mali Prešeren" SDS

Sabina Vogrin
in Wendy Cestnik

Jack
Toni
in Er

Riannon Sernek

Melissa
Creevey

Tania in Amanda
Andrejaš

Peter Grivec
in Lojze Kavaš

Rudi Črnčec,
Damijan Nemeš in Robert Fisher

Narelle V
in Matthe
osorok

Teresa
Rede

Tania in
Natalija
Andrejaš

Christina in Wendy Cestnik

Danica in Barbara Petrič

Sue Zec

Christina Cestnik

Melissa Creevey

Wendy Cestnik
in Lenti Lenko

Marta
Magajna

Surfing Safari, Sydney

Rudi Črnčec

Line Dancers, Sydney

Tania Kopše, Andre Elbaghd in Anthony Lah.

Za pestrost programa sta poskrbeli **Wendy Cestnik** in **Sabina Vogrin** iz Melbourn. Najprej je Wendy, ob klavirski spremljavi Sabine, zapela Avsenikovo Tam kjer murke cveto. Dekleti sta nato v kanonu zapeli vsem dobro znano pesem Mojster Jaka. Za konec sta še recitali pesem Kajetana Koviča Križem-kražem.

Klavirski duo **Tania** in **Amanda Andrejaš** sta nastopili še enkrat. Zdaj sta zaigrali skladbo Dimitri's Dream (Annon).

Med starejšimi nastopajočimi sta se najprej predstavila **Peter Grivec** iz Wollongonga in **Lojze Kavaš** iz Canberre. Kitarist Lojze in harmonikar Peter sta najprej zaigrala skladbo Staneta Žičkarja Ob potoku in nato še narodno.

Melissa Creevey iz Queenslanda je v drugem delu koncertu nastopila še s slovenskim narodnim peslom.

Wendy Cestnik je nastopila kar trikrat. Tokrat kot pevka. Na klaviaturi jo je spremljal **Lenti Lenko**. Skupaj sta nam predstavila Avsenikovo Moj rodni kraj, moj rodni dom in skladbo Borisa Kovačiča Tri planike.

Že na mladinskem koncertu leta 1988 smo prvič srečali harmonikarja **Rudija Črnčca**. Danes je v Sydneyu in tudi drugod dobro znan. Igra sam, spremlja več folklornih skupin in tudi Igralska družina iz Merrylandsa ga večkrat sprejme za svojega kot godca in igralca. Zaigral je skladbo Franca Miheliča Na Limbarski gori in ji dodal še eno, saj ga poslušalci niso pustili oditi z odra.

V naslednji točki sta nastopili **Barbara** in **Danica Petrič**, hčerka in mama. Pesnica Danica Petrič je recitala svoji pesmi Solze odpuščanja in Razpete

zate božje so dlani. Barbara je predstavila obe pesmi še v angleščini v prevodu Danice Dolenc.

Med pevkami na letošnjem koncertu je požela največji aplavz **Christina Cestnik**. Kot ponavadi, jo je tudi tokrat spremljal **Leni Lenko** na klaviaturi. V svojem nastopu sta predstavila narodnozabavni skladbi Rekel mi je Borisa Kovačiča in Avsenikovo Čujte me, čujte, mamica vi ter popevki Daleč v hribu in Zelena je moja dolina.

Kot zadnja je nastopila vokalnoinstrumentalna skupina **The Big Bang Theory** iz Sydneya, ki jo sestavljajo **Rudi Črnčec**, **Damijan Nemeš** in **Robert Fisher**. Zaigrali in zapeli so naslednje skladbe: Obljubljena dežela (Big Ben), Johny B. Goode (Chuck Berry) in November Rain (Gun's and Roses).

P. Tomaž se je po končanem koncertu zahvalil vsem sodelujočim, odpravnik poslov Republike Slovenije Aljaž Gosnar pa je vsem nastopajočim podelil priznanja.

Most ljubezni - 21. mladinski koncert - in letno srečanje naše mladine se je končalo z nedeljsko mašo, pri kateri so somaševali p. Valerijan, p. Tomaž in p. Tone. Vsem, ki so kakorkoli sodelovali pri organizaciji prireditve, čestitamo in se jim zahvaljujemo.

Če se ozremo na prejšnja leta in minule koncerte, vidimo, da se število nastopajočih manjša, pogoji starosti odpadajo, nastopi pa so kljub temu kvalitetni. Med poslušalci je vedno več upokojencev, med nastopajočimi pa prihaja na površje že tretja generacija. Če nam ne bo zmanjkalo volje, bodo mladinski koncerti lahko še kar nekaj časa živeli. Upajmo, da bo tako.

P. TONE

P. Tomaž
je imel
uvodno besedo
k letošnjemu
koncertu

SVETA DRUŽINA ADELAIDE

Fr. Janez Tretjak, O. F. M.,
Holy Family Slovene Mission,
51 Young Ave, W. Hindmarsh, S. A., 5007
(P. O. Box 479, Welland, S. A., 5007)
Tel.: (08) 346 9674 - Fax (08) 346 3487

PRAZNOVANJE Očetovskega dne je za nami in pustil nam bo lepe spomine. Vsako leto za ta praznik, na prvo septembrsko nedeljo, pripravijo otroci nekaj deklamacij in pesmi v čast očetom. Ker se letos pripravljamo na prvo obhajilo in birmo, so kandidati za ta sveta zakramenta prevzeli to nalogo. Prvoobhajanci so napisali, kdo je njihov resnični prijatelj. V otroških glavicah se je marsikaj porodilo in prišlo na dan. Seveda so zatrjevali, verjetno s pomočjo staršev, da je njihov dobri Prijatelj Jezus. Bog daj, da bi to res držalo skozi vse njihovo življenje. Birmanci pa so napisali pismo svojim izbranim botrom. Zanimivo je bilo prisluhnuti, ko so jih brali. Iz pisem je vel duh družinskega vzdušja oz. verskega življenja po njih družinah. Menim, da je to bil najlepši dar očetom, ko so s ponosom poslušali svoje otroke, kako razmišljajo o Prijatelju Jezusu in o botrih.

Potem smo izbrali očeta naše skupnosti za leto 1995. **Dr. Stanislav Frank** je med nami najstarejši, pa tudi zelo zaslužni oče, ki vedno rad pomaga. Mislim, da ni Slovenca v naši skupnosti, ki mu dr. Frank na en ali drugi način ni stegnil roko v pomoč. Ko ga po izvršeni uslugi kdo vpraša, koliko mu dolguje, je njegov odgovor: "Zase in za družino imam dovolj, naša slovenska cerkev pa ni ravno bogata - njej kaj darujete po svoji presoji, če že hočete kaj dati!" Pa ne samo to: kadar je treba za našo skupnost kaj uradnega urejevati, vedno je na razpolago. Tudi za slovensko šolo v Adelaidi ima velike zasluge ter jo še vedno vodi. Večkrat bi že zaspala ter je ne bi bilo več, če ne bi on prevzel vseh obveznosti in premostil trenutni zastoj. Tudi naši upokojenci so mu hvaležni: kljub visoki starosti sede za volan ter gre po uradih, da nam je miniavtobus spet na razpolago. Saj se ne zavedamo, kaj imamo v njem; ko ga bomo izgubili, bomo zares čutili, kaj pomeni dr. Frank naši skupnosti. Žal nekateri pozabljajo njegovo delo za našo narodno družino v Adelaidi in radi udarijo po njem. Vemo, da je nehvaležnost plačilo tega sveta. Bog pa vidi vse in naša dela ocenjuje pravično ter jih bo enkrat tudi poplačal.

Dne 17. septembra po maši pa smo imeli še zadnji obed - pečenje na ražnju, namenjen za dokončno kritje nove pesniške zbirke Ivana Burnika Legiša - **Hrepenenja in upanja**. Udeležba rojakov, ki so s tem izdajo podprli, je bila kar lepa. Knjiga bo kmalu tiskana in 18. novembra, ko bo med nami ljubljanski pomožni škof Lojze Uran, bo predstavljena javnosti. Ves njen izkupiček je namenjen študentom Južne Avstralije: šel bo v štipendijski sklad za učenje slovenskega jezika.

Včasih se ponekod zapirajo vrata, pa se drugod odpirajo okna - tako si dobra zamisel utira pot ob podpori dobromislečih rojakov. Vsem, ki ste doslej sodelovali pri tej naši akciji, Bog povrni! Zahvala tudi v imenu pesnika Ivana Burnika Legiša!

Zopet nas je obiskala sestra Smrt. V ponedeljek 11. septembra je v Queen Elizabeth bolnišnici, Woodville, umrla ZOFIJA KANKA. Pokojnica je bila rojena dne 7. maja 1913 v Črni na Koroškem. Njen deklinški priimek je Pudgar. Poročila se je v domačem kraju dne 4. februarja 1940 z Brunom Kanka. V marcu 1959 sta emigrirala v Avstralijo, da si uredita boljše življenje. Živela in delala sta v raznih krajih, končno pa se ustalila v Adelaidi. Pred nekaj leti sta prišla v dom počitka za upokojene osebe. Pogrebni obred za pokojno Zofijo je bil 14. septembra v kapeli v Enfieldu, nato so bili njeni zemski ostanki upepeljeni. Poleg moža zapušča štiri odrasle otroke, dva tu v Avstraliji, dva pa v Sloveniji. Naj najde svoj mir pri Bogu! Svojcem naše sožalje!

Dr. Stanislav Frank s soprogo Marjano

Verouk za naše birmance je ob sobotah dopoldne ob 9.30, za prvoobhajance pa vsako nedeljo ob 11.30.

Radijska oddaja v priredbi našega verskega središča je vsako prvo, drugo in tretjo sredo v mesecu. Radi jo poslušajmo!

P. JANEZ

NAŠE NABIRKE

Jožko Kragelj

BERNARDOVEMU
TISKOVNEMU SKLADU
ZA NAŠE "MISLI":

\$90.— Alfred Brežnik; \$50.— Kristina Radesich, Misha Lajovic; \$40.— Ivan Legiša; \$30.— Ivan Maurice, Stanislav Kragelj; \$20.— Julijana Veber, Ivanka Smrdel, Graciela Remec; \$15.— Josephine Hvala, Janja Sluga; \$10.— Lubo Pirnat, Jože Čelhar, Ana Šutej, Štefan Lutar, Angela Podgoršek, Alojz Jakša, Milica Hajek, Nadja Peters, Meri Puž, Rude Jaksetič, Janez Primožič, Lucy Robah, Jože Konda, Anton Kociper; \$8.— Hinko Bedrač; \$6.— Andrej Fistrič Jr.; \$5.—Terezija Umek, Zofija Valentinčič, Marjanca Skubic; \$4.— Vida Sluga; \$2.— Avgust Vinko; \$1.— Štefan Zdravec.

ZA OBNOVO
ROMARSKEGA DOMA
NA SVETI GORI:

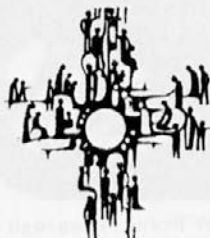
\$89.— Osojbe naše stojnice v Merrylandsu in prijatelji namesto cvetja na grob Slavku Fabianu; \$30.— M. Bembič; \$20.— D. in M. Stanič v spomin pok. nečaku Toniju Velišček.

ZA MATER TEREZIJO
IN NJENE LAČNE SIROTE:

\$50.— J. M., A. S.
SLOMŠKOV SKLAD
ZA OBNOVO NJEGOVE
ROJSTNE HIŠE:

\$100.— Alfred Brežnik

DOBROTNIKOM
BOG STOTERO POVRNI!

MOJE GELIGE

KAMNOLOM

TUDI v Novem mestu smo delali. Tudi tu so hoteli preizkusiti naše mišice. Onkraj Krke je Žabja vas. Vsako jutro je prišel paznik in skupina močnejših iz naše sobe je odšla z njim. V vrečko smo dali košček kruha in če smo kak priboljšek dobili od doma, nam je tudi ta dobro služil za malico. Po dva in dva smo stopali pred paznikom skozi Novo mesto. Večkrat se je zgodilo, da je mimoidoči spoznal tega ali onega in si slišal glasen pozdrav: Hvaljen Jezus! Mi seveda nismo smeli nikogar nagovoriti.

V Žabji vasi je bil kamnolom in drobilec za gramoz. Mi smo morali kopati in tolči debelejšje kamenje, da ga je stroj požiral in drobil. Paznik se je s svojo brzostrelko umaknil v senco, kjer je pasel lenobo, mi smo pa pod žgočim soncem kopali kamenje. Kdor ni poskusil, ne ve, kako pripeka v kamnolomu. Zdi se ti, da skoraj ni zraka. Zaprt si kot v kletki, težko dihaš in se potiš. Nedaleč od kamnoloma je bil studenček in paznik je starejšim dovolil, da je zdaj ta zdaj oni odšel po vodo, ki jo je potem delil v plastičnem kozarčku. Nekega dne sem tudi jaz poskusil to srečo. Stopil sem do paznika in ga prosil, naj mi dovoli po vodo. Malo sumljivo me je pogledal, nato je dovolil. Vsaj za nekaj minut sem se umaknil v senco, kjer je bil studenček med drevjem. Ohladil sem si obraz in roke in natočil polno prgišče v dlani ter pil kot nekoč doma v senožeti. V tistem hipu je prišlo k studencu tudi mlado dekle. Ko me je zagledala, se je ustrašila.

"Nič se me ne bojte," sem rekel, "saj nismo zločinci, smo duhovniki."

"Duhovniki?!" se je začudila in z zobmi stisnila spodnjo

ustnico, kot bi hotela povedati, da ji je hudo. Nato se mi je nasmehnila.

Nisem se maral ustavljati, ker sem se bal, da bi ne prišel paznik, ki nam ni dovolil govoriti s civilisti.

Pozdravil sem jo in odhitel po stezi. Zamišljeno je gledala za mano.

Razdelil sem vodo sotrpinom. Pili so kot suha zemlja. Opazoval sem njihove žuljave in zaprašene roke. Drobilec je ropotal, da ni bilo slišati, če je kdo kaj vprašal. Gramoz, ki je prihajal izpod jeklenih zob, je ropotal po žlebu. Eden ga je moral stalno odmetavati z lopato na večji kup. Izpod drobilca se je dvigal prah in se je leno valil po tleh. Le poredkoma se je dvignil, če je zapihljaval rahel veter. Včasih smo bili popolnoma pokriti s tem prahom, kot bi nas objela gosta megla. Takrat je ščemelo v očeh, ki so bile že tako zalite od potu. In sonce je neprestano žgalo.

Če je bil dan oblačen, smo se kar oddahnili, ker ni bilo vročine ne žeje in je tudi v kamnolomu zapihljala rahla sapica.

Drobilec pa je tudi "doma" in še posebno ponoči ropotal v glavi in gramoz je hreščal po žlebu. Roke so bile težke, prsti otrpli od nakladanja in vožnje samokolnic.

Drugim jetnikom niso zaupali, zato je redko kdo šel iz jetnišnice. Tudi ko so prišli paketi na postajo, so poklicali dva ali tri duhovnike, da so šli z vozičkom na železniško postajo. Paznik je bil seveda vedno zvesti spremljevalec, ki je za majhne skupine nosil samo pištolo za pasom.

Kadarkoli nas je pot vodila na postajo, smo se spomnili žalostnega dogodka, ko so malo pred tem v bližini polili nadškofa Vovka z bencinom in ga zažgali, da je moral v bolnišnico zaradi opeklin.

V prostem času smo brali knjige in časopise. Zgražali smo se nad tem, kar so v inozemstvu pisali o naših razmerah in svobodi. Zunanja politika se je po kominformu začela nagibati proti zahodu in k nam so začeli prihajati razni ugledni ljudje. Med njimi je bila gospa Rooseveltova, ki je baje obiskala tudi nekaj zaporov in na veliko izjavljala, kakšna demokracija vlada pri nas. Mi, ki smo bili deležni te "demokracije", smo se smejali in zgražali nad vsem tem.

Kolman se ni veliko brigal za politiko. Ko je odbrenkal brevir, je bil zaposlen z izdelovanjem molkov. Zmečkal je kruhovo sredico, primešal nekaj črne paste za čevlje in delal kroglice za desetke rožnega venca. Kroglice so se neverjetno lepo strdile. Skozi je napravil luknjice, nekje je staknil vrvico in nanjo natikal jagode, da so nastali kar lepi molki. Pravih molkov namreč jetniki nismo smeli imeti. Tudi križce je izdelal iz kruha.

Nekega dne me je poklical paznik in me peljal v prvo nadstropje k pomočniku upravnika, ki se je pisal kot jaz. Navidezno prijazno me je povabil, naj sedem. Opazoval sem ga. Bil je bolj sloke postave, s košatimi lasmi, preprosto oblečen, da

... je vokalno glasbena skupina, ki sodi v sam vrh tovrstne vokalno-instrumentalne glasbe. Letos obhajajo desetletnico obstoja. Doslej so izdali pet audio-kaset, dva CD-ja in dve video-kaseti. So stalni gost pomembnih prireditev v Sloveniji, nastopali pa so že v Avstriji in Nemčiji, ZDA in Kanadi. Zato smemo pričakovati, da bo tudi njihova turneja po Avstraliji, katero sponzorira Slovenski narodni svet Viktorije, velik uspeh, za udeležence prireditev pa nepozabni užitek.

Tu je spored njihove turneje:

10. novembra, petek, so v Adelaidi v Avstrijskem klubu.

11. novembra, sobota, so v Slovenskem klubu v Adelaidi.

12. novembra, nedelja, nastopajo v Berriju, Riverland, SA.

17. novembra, petek, igrajo na "Planici" v Wollongongu, NSW.

18. novembra, sobota: nastop pri Slovenskem klubu v Canberri.

19. novembra, nedelja, so pri Slovenskem društvu v Sydneyu.

24. novembra, petek: v Newcastleu pri slovenskem društvu "Tivoli".

25. novembra, sobota. Nastop v klubu "Triglav" v Sydneyu.

26. novembra, nedelja — v Canberri pri Avstrijskem klubu.

2. decembra, sobota: ima jih Istra Socialni klub v Melbournu.

3. decembra, nedelja, nastopajo v Monbulk Comm. Centre (Melb.).

8. decembra, petek, je prireditev v Springvale Town Hall (Melb.).

9. decembra, sobota: Gala večer SNSV v Moonee Ponds Town Hall (Melbourne).

10. decembra, nedelja: zaključek turneje v Geelong West Town Hall.

Razen v Berriju bodo nedeljske prireditve ob treh popoldne, začetek večernih pa bo ob sedmih, le pri Slovenskem klubu v Adelaidi ob osmih.

Vabljeni!!!

CESTA DOMOV

Predolgo si, svoboda, čakala –
tujina mi je mati postala
in ti, Slovenija, tujka.

V tujini je zrasla družina,
na tujem je dom.
Tujina za svojega
me je priznala,
v tujo zemljo
je nova korenina pognala.

Doma še vedno
ni prostora ne kruha.
Domovina,
še vedno me gledaš postrani.

Pa sem zate trpel,
te branil nasilja,
zate umiral
– do groba sem šel.

Prepozno prišla si, svoboda,
prehitro starost;
podrli so stare mejnike,
ubili mladost.

Usoda, zakaj si mi kruta,
zakaj je cesta domov
s trnjem posuta?

IVAN KOROŠEC

je napravil vtis ne preveč izobraženega človeka, bolj podoben zdravemu starejšemu kmečkemu fantu. Začel je tipati z vprašanji. Najprej formalnosti, kdo, odkod sem in zakaj v zaporu, čeprav sem vedel, da ima vse podrobnosti o meni. To je pač taktika.

"Ali veste, kam ste prišli? V celici imate same zakrknjene ljudi, ki se ne morejo in nočejo sprijazniti z našo stvarnostjo. Vi nam morate pomagati, da jih prevzgojimo. Mi ne maramo nikogar uničiti, vsakemu želimo pomagati, ga prevzgojiti, da bo dober član naše družbe. Dobro pazite, kaj govorijo, kaj debatirajo, kaj kritizirajo itd."

Povsod ista pesem, sem si mislil. V čem je ta prevzgoja? Ali naj nova stvarnost postane družba vohunov, da ne bomo nikomur zaupali, da se bomo drug drugega bali, drug drugega provocirali? Ali res ne sme misliti vsak s svojo glavo? Že stari Rimljani so rekli: "Quot capita, tot sententiae" (Kolikor glav, toliko misli!), mi pa naj spravimo vse glave v en kalup?! Kako čudna je ta prevzgoja! Kje je psihologija? Ali se res ne zavedajo, da v človeku s tem prebudijo odpor proti taki stvarnosti?

Komisarjeva beseda je bila počasna. Zleknjen na stolici, z iztegnjenimi nogami pod pisalno mizo, me je gledal izpod čela in tuhtal, kako sprejemam njegove nauke in priporočila.

"No, saj se bomo še videli," je rekel, "zdaj sva se spoznala, glejte, da boste delali čast mojemu imenu!"

Zaupal mi je, da tudi njegov rod izvira iz Tolminskega. Drugega srečanja z njim pa nisem doživel, ker je po enem mesecu bivanja v Novem mestu nenadoma prišlo drugačno povelje.

/Nadaljevanje prih./

MED novokrščenci je tokrat **Jessica Anne Reich**. V soboto, 16. decembra, sta jo prinesla h krstu v našo cerkev starša Martin John Reich in Jacqueline Maria, rojena Vadnjal. Novokrščenka naj Bog spremlja s svojim blagoslovom.

V kapeli Svetega Duha, Newman College (Univerza Melbourne), sta se 19. septembra poročila **Robert Mark Pertich** in **Lynette Valerie Sedmak**. Iskrene čestitke novoporočencema in srečno na poti skozi življenje.

V torek 26. septembra je na svojem domu, lepo pripravljen za pot v večnost, umrl **JOŽE KASTELIC**. V petek je še prejel sveto obhajilo, dan pred smrtjo pa sveto maziljenje. Pokojni Jože je bil rojen 6. februarja 1924 v Lučah, župnija Žalna. V Avstralijo je prišel leta 1950 preko italijanskih begunskih taborišč. Za njim je prišla leta 1959 njegova zaročenka Slava Zajc iz Višnje gore. Poročila sta se 24. oktobra v cerkvi sv. Petra, Toorak, in si uredila dom v East Bentleigh. Poleg Slave žalujeta za njim dva sinova, Frank in Ivan. Rožni venec smo ob odprti krsti zmolili v četrtek 28. septembra zvečer v farni cerkvi sv. Petra, East Bentleigh, pogrebno mašo pa imeli prav tam naslednji dan. Grob je dobil pokojni Jože na pokopališču v Cheltenhamu. - Iskreno sožalje družini ob težki izgubi.

V petek 6. oktobra je v Royal Children's Hospitalu umrla štirimesečna **NIKKI LEE STAVRIS**. Njena mama Erika izhaja iz slovenske družine Martin. Pogrebne molitve za pokojno Nikki smo imeli v torek 10. oktobra v kapeli krematorija na pokopališču Springvale. Vsem njenim iskreno sožalje.

V mesecu septembru je bila dvorana našega središča večkrat zasedena. Prvo nedeljo v septembru smo se zbrali k praznovanju **očetovskega dne**. Otroci Slomškove šole so zaigrali poučno zgodbo Tolstoja, ki govori o odnosu do starejših v družini. Z nastopi so se jim pridružili še drugi mladi. Ivan Mejač je kot navadno tudi letos napravil torto. Oče, ki je največkrat v naši cerkvi, je dobil steklenico vina; to je bil seveda Maks Korže.

Drugo nedeljo v mesecu po deseti maši so bile v dvorani na razpolago - domače klobase z zeljem. Srečko Brožič pa ni naredil samo klobas, ampak je mladim podaril tudi pršut, za katerega so na licitaciji zbrali kar lepo vsoto denarja za pot v Sydney.

Upokojenci so prišli na svoj račun tretjo nedeljo v mesecu, saj so pridne gospodinje, tokrat iz St.

SV. CIRIL in METOD MELBOURNE

Fr. Tone Gorjup, O.F.M.,

Fr. Basil A. Valentine, O.F.M.,

SS. Cyril & Methodius Slovene Mission,

Baraga House, 19 A Beckett St., Kew, Vic. 3101

Tel.: (03) 9853 8118 in (03) 9853 7787

Mobile: 015 555 840 Fax: (03) 9853 6176

Dom počitka m. Romane - Mother Romana Home

11 - 15 A Beckett St., Kew, Vic. 3101

Tel. in Fax: (03) 9853 1054

Albansa, poskrbele za okusno kosilo.

Članice Društva sv. Eme in mnogi drugi so skrbeli za to, da so vse prireditve v dvorani potekale v splošno zadovoljstvo vseh. Bog povrni vsem skupaj s svojim blagoslovom.

O letošnjem **mladinskem koncertu** boste lahko brali na drugih straneh. Tukaj pa se pomudimo pri naši poti na koncert. Vse potrebno glede organizacije je prevzela mladina S.Y.G. Iz Melbourne nas je odšlo v Sydney že v četrtek, 28. septembra, cel avtobus. Posamezniki so prišli kasneje. Vsi ki smo potovali v Sydney z avtobusom, smo se po nedeljski maši in kosilu v Merrylandsu tudi srečno vrnili.

Pred koncertom smo si ogledali mesto, peš in z avtobusom. Obiskali smo tudi Slovensko društvo Sydney.

Naša mladina je letos prispevala pet nastopov k celotnemu programu koncerta. Ob koncu se patroma in vsem v Sydneyu zahvaljujemo za lep sprejem in pogostitev. Naša mladina iz S.Y.G. pa se še enkrat zahvaljuje vsem, ki ste jim pomagali pri zbiranju denarja ali jih denarno podprli.

Prvo nedeljo v oktobru, popoldne ob treh, je bila

Viktorijskim rojakom
se priporočamo za razna
obnovitvena dela na grobovih
in tudi nove spomenike
na vseh pokopališčih Viktorije.

R & R Memorials Pty Ltd

ACN 006 888 624

20 Field Street

Craigieburn VIC 3064

Telephone: (03) 308 1652

Facsimile: (03) 308 1652

Mobile:

018 348 064

018 531 927

v stolnici sv. Patrika v Melbournu maša narodov. Pol ure pred pričetkom so molili rožni venec v različnih jezikih. Poleg slovenske skupine, narodnih noš in bander, ki vsako leto predstavljajo našo narodno skupnost, je letos Anica Smrdel vodila slovenski del rožnega venca, Frances Plut pa pri maši prebrala prošnjo v slovenskem jeziku. Prav je, da smo kot Slovenci prisotni tudi na takih srečanjih, kjer se srečuje pisana družina tukajšne Cerkve. V veliki meri se imamo prav veri, ki so nam jo dali naši starši, zahvaliti, da smo se kot slovenska skupnost ohranili do zdaj. Hvala vsem prisotnim, še posebej narodnim nošam in tistim, ki ste nosili bandera. Med narodnimi nošami moram omeniti še ne triletno Karo Fergeus, hčerko Helene iz Oppeltove družine, doslej verjetno med nami najmlajšo, ki se je postavila pred javnostjo v narodni noši.

Dan Vseh svetih in Vernih duš se približuje. Kot vsako leto, bomo tudi tokrat obiskali naša pokopališča in molili za rajne. V nedeljo 29. oktobra bo ob 2.30 popoldne maša na Planici za pokojne člane, nato obisk naših grobov na pokopališču Springvale. V nedeljo, 5. novembra popoldne bodo molitve na keilorskem pokopališču, popoldne ob petih pa še pri kapelici na S.D.M na Elthamu za pokojne člane.

V Geelongu bodo na drugo nedeljo v mesecu (12. novembra) po poldvanajsti maši molitve pri grobovih na Western Cemetery.

V Wodongi bodo molitve na pokopališču v

nedeljo 26. novembra ob šestih (pred večerno mašo ob sedmih) zvečer.

Tudi rajni so del naše skupnosti. Morda so med njimi še taki, ki potrebujejo naših molitev. Molimo zanje, posebej za tiste, ki so brez svojcev.

Zadnjo nedeljo v novembru nas bo obiskal ljubljanski pomožni škof Alojz Uran. Imel bo birmo in duhovno obnovo za našo skupnost. Podroben spored njegovega obiska v našem verskem središču in s skupinami rojakov po Viktoriji ter vabilo na srečanje z njim boste dobili v posebnem pismu. V Melbournu bo od 25. novembra, po prvi nedelji v decembru pa bo odšel proti Sydneyu.

Morda nekateri že razmišljate o počitnicah. V Mt. Elizi imamo za januar 1996 rezervirana dva počitniška tedna med 7. in 20. januarjem. Razmislite in s prijavo ne odlašajte do zadnjega.

V okviru Baragove knjižnice v našem središču že vrsto let zbiramo vse kar je bilo tiskanega med nami v Avstraliji. Če ne veste, kaj bi s starimi papirji, raznimi vabili, glasili od Misli naprej, vas naprošamo, da nam to na kak način dostavite. Ali pa nam sporočite, kdaj lahko sami pridemo k vam po tiskovine.

Še vedno smo v oktobru, mesecu rožnega venca. Vzemimo si čas vsaj za vsakodnevno desetko. Slovenski škofje nam priporočajo, da bi molili za uspeh papeževga obiska v naši domovini.

P. TONE

Pred stolnico po "maši narodov". Vse naše narodne noše so vedno občudovane, a tokrat so verniki najbolj gledali še ne triletno Karo ...

IZPOD TRIGLAVA

VOLITVE SE BLIŽAJO. Michnik, urednik poljskega dnevnika, je vprašal Kučana, če namerava pri volitvah še kandidirati za predsedniško mesto. Kučan je kratko odgovoril: "Povedal sem že, da ne." A kot vemo po drugih njegovih izjavah, le dopušča možnost, da bi se znova spustil v volitve, če bi "skrajna, nacionalistična, celo fašistično usmerjena desnica postala tako močna, da bi to ogrožalo normalen razvoj demokracije v Sloveniji."

Janez Obreza piše ob tem v Slovincu: Kučan pričakuje od volilnega telesa le pozitiven glas, čeprav sočasno priznava, da kot zadnji predsednik ZKS simbolizira komunizem, posebej 45-letnega totalitarnega režima in vsega hudega, kar je ta prinesel slabega v družbeno tkivo, ter je kot tak tarča protikomunizma. - Slovenski volilci si po slabem desetletju demokracije ne bi smeli dovoliti za predsednika države spet ustoličiti simbola preživelega sistema.

OSEBNIH AVTOMOBILOV je bilo ob koncu lanskega leta v Sloveniji registriranih 657.500, kar je 3,9 odstotka več kot leto poprej. Upoštevač naseljenost občin, je bila največja opremljenost z avtomobili v občinah Sežana in Nova Gorica - en avto na 2,2 prebivalca. Najmanj osebnih avtomobilov pa je imela občina Zavrč - 5,4 prebivalcev na en avto. V povprečju je v celi Sloveniji prišel en osebni avto na tri prebivalce.

Seveda se s povečanjem števila osebnih avtomobilov poveča tudi število ukradenih vozil. V prvi polovici našega leta je bilo prijavljenih 264 ukradenih avtomobilov. Vrnjenih lastnikom je bilo le 85. Ostala ukradena vozila so gotovo že v noči kraje odšla čez mejo.

ROŽNI VENEC za vsakega Slovenca doma in po svetu je molitvena akcija v času priprave na pepežev obisk. Je znamenje naše odgovornosti za bližnjega, bodisi da ga poznamo ali pa ne. Verniki bodo število svojih rožnih vencev do 1. maja 1996 izročili župniku svoje fare, ali pa naravnost na naslov Pripravljalnega odbora za papežev obisk. Tej akciji se moramo pridružiti tudi avstralski Slovenci.

V PRIPRAVAH na papežev obisk prihodnje leto so začeli obnovo mariborske stolnice. Najprej bodo obnovili apostole v prezbiteriju, glavni oltar, korne klopi in gotske sedilije, nato bo prišla na vrsto še notranjost cerkve in povečanje pevskega kora.

Obnavljajo tudi domačijo na Slomu, kjer je bil rojen naš oltarni kandidat Anton Martin Slomšek. Smo že pisali, da je poslopje mariborska škofija

odkupila ter bo v njem stalni Slomškov muzej. Dolgoletna želja je končno uresničena.

ZA INVALIDE je doma več posluha kot pred leti. Republiški zavod za zaposlovanje nudi 250.000 tolarjev delodajalcu, ki zaposli invalida. V letošnjem prvem polletju je to subvencijo prejelo 69 delodajalcev, ki so zaposlili 101 invalidov. Največ podjetij s temi zaposlenimi imata Ljubljana in Maribor. Vsega skupaj je v Republiki Sloveniji zaposlenih skoraj 3000 invalidov.

ŽELEZOMAŠNIKA ima tudi letos Slovenija poleg novomašnikov, srebrno- in zlatomašnikov. Alojzij Žalar je praznoval sedemdesetletnico duhovniške službe v Sv. Petru pri Mariboru, kjer je dolgo župnikoval, zdaj pa obhaja svoj pokoj in kljub letom (rojen je bil leta 1901 v župniji Sv. Križ pri Ljutomeru) še pomaga ter veliko piše.

V IŽAKOVCIH je Turistično društvo posejalo konopljo, da bi na beltinskem folklornem festivalu prikazalo, kako se pridobivajo konopljena vlakna za izdelovanje vrvi in platna. Policija pa je pokosila domala vso njivo in konopljo odpeljala v sežig. Ižakovci so ostali skoraj brez konoplje za svojo predstavo, policija pa trdi, da je bilo konoplje ogromno preveč: nekdo bi rad poleg vrvi zaslužil verjetno še s prodajo merihuane...

Žal je tudi v Sloveniji število zasvojenih z mamili vedno več in večina je - kot povsod - začela s kajenjem merihuane, končno pa prešla na hujše in nevarnejše droge.

ŽUPNIJA DORNBERK je v slavlju visokega jubileja - 700-letnice svojega obstoja. Prvotna cerkev naj bi bila posvečena Marijinemu imenu. Zato je bila v nedeljo 10. septembra popoldne, kakor vsako leto, procesija z Marijinim kipom. Teden poprej pa so začeli z jubilejnim letom, ko se bodo spominjali visoke obletnice. Zaključili ga bodo prihodnje leto ob praznovanju župnijskega zavetnika sv. Danijela. Župljani načrtujejo za to leto več duhovnih in kulturnih, zlasti glasbenih prireditev. Predstavili bodo tudi življenja znamenitih mož, ki so bili v Dornberku rojeni. Župnija se ponaša z lepim številom duhovnih poklicev: desetimi živečimi duhovniki, tremi redovnicami in enim redovnim bratom.

Z VSEH VETROV

PAPEŽ JANEZ PAVEL II. je v sedemanjstih letih svojega pontifikata tako globoko posegel v dogajanja po svetu, da to priznavajo z vsem spoštovanjem tudi nekrščanski viri in nikakor ni mogoče vsega tega prezreti ter pustiti mimo. Novi urednik goriškega "Katoliškega glasa", Dušan Jakomin, ga je pravilno označil takole: "V težkih časih človeške zgodovine je svet dobil človeka, ki presega vse meje, vse ograje, vse zidove in govori slehernemu človeku brez razlike. Nikdar se ni boril proti nikomur. Bojeval se je le proti zlu, zato je tudi doživel zlom ideologij. S svojim oznanjevanjem je večkrat zasakal mednarodno dogajanje. Težko bi v zgodovini našli človeka, v katerem je prisotnih toliko karizm."

EKOLOŠKE BOLEZNI je splošni novi izraz za najrazličnejše bolezni, ki posredno ali neoposredno izhajajo iz onesnaženega okolja. V Rusiji je na primer onesnaženo okolje postalo poleg alkohola in mamil tretji največji vzrok smrti. To so ugotovili strokovnjaki, zbrani na kongresu za

varstvo okolja. Več kot tretjina ljudi, ki živi na ozemlju bivše velike Rusije, vdihava strupene snovi v petkrat večjih količinah, kot pa jih dovoljuje Svetovna zdravstvena organizacija.

Razna poročila v medicinskih revijah tudi povedo, da čedalje več ljudi po svetu išče zdravniško pomoč zaradi domnevnih bolezni, ki naj bi jih povzročilo onesnaženo okolje. V resnici te bolnike tarejo predvsem psihične težave in nevrotične motnje.

FRANCOSKI JEDRSKI POSKUSI na otočju Mururoa so razgibali ves svet, ne le mirovnike organizacije Greenpeace. Ti so res izkoristili priliko, da so protestirali proti nuklearnim poskusom z znanimi resnicami, da je to nevarno uničevanje in onesnaževanje narave. A predsednik Chirac se ni oziral na javno mnenje, pač pa obtožil Avstralijo in Novo Zelandijo, najglasnejši nasprotnici, da hočeta s protesti samo izriniti Francijo iz Pacifika.

Vendar se pametni človek pri vsem tem sprašuje: čemu vse to? Te vrste poskusi so res nevarni za ves svet. A zakaj se človeštvo pri teh javnih protestih nič ne zanima za usodo vseh jetrskih konic in bomb, ki so ostale v raznih bivših sovjetskih republikah in se še sedaj točno ne ve, kaj bo z njimi in kje so? In očitki padajo tudi na mirovnike, ki ne protestirajo proti kitajskim

HD HYUNDAI
MOTOR COMPANY

V.F.L
PANELCARE P/L

ACN 007 152 203

MELBOURNE, VIC.

265 PRINCESS HIGHWAY,
DANDENONG, 3175

Ph: 793 1477 Fax: 793 1450

CM
COLONIAL MUTUAL

- *MAJOR & MINOR SMASH REPAIRS
- *PRESTIGE CAR SPECIALISTS
- *ALL MAKES AND MODELS
- *BODY JIGGING SYSTEM FOR ALL MAKES
- *INSURANCE WORK
- *3 YEAR GUARANTEE

A.H. Frank Kampuš - 560 5219

Za nujno potrebo imamo tudi avto na razpolago.

SBS RADIO, ki oddaja v 69 jezikih,
praznuje dvajsetletnico svojega obstoja.

Vabimo vas, da se vključite v slovenski program,
ki je na sporedu vsako nedeljo in vsak torek,
od osme do devete ure dopoldne,
na

SBS RADIO 1 Sydney 1107 AM
SBS RADIO 1 Melbourne 1224 AM
in tudi na narodnem omrežju
SBS NATIONAL NETWORK

ob torkih med deveto in deseto uro dopoldne:

Adelaide 106.3 FM (pol ure pred ostalimi)
Brisbane 93.3 FM
Darwin 100.9 FM

Mariza Ličan,
urednica slovenskega programa Sydney
Telefon: (02) 728 3387

Newcastle 1584 AM
Perth 96.9 FM
Wollongong 1485 AM

Elica Rizmal,
urednica slovenskega programa Melbourne
Telefon: (03) 9 685 2543

poskusom atomske sile. Tudi tam poskusi niso nič manj nevarni kot na Pacifiku, če ne še bolj, ker so v rokah diktature.

Vsekakor je Chirac s svojim trmoglavim ponašanjem spet odprl žgočo temo atomskih poskusov. In svet je spomnil na nevarnost jedrske vojne, ki je še vedno in morda danes bolj kot včeraj, prisotna ter še kako aktualna.

17. KONGRES mednarodne organizacije katoliškega tiska in katoliških časnikarjev (UCIP) se je letos v septembru zbral v Gradcu. Njegovo geslo: Nujno je, da v svetu nasilja govorimo o etiki miru! Papež Janez Pavel II. je kongresu v posebni poslanici dejal, kako je treba veselo novico o miru približati človeškim srcem. "Bolj kot kdaj prej in hitreje kakor nekdaj morajo kristjani pred svetom pokazati voljo do miru, pokazati pot in se zanj zavzemati," je zapisal med drugim.

Danes časnikarji žal premalo mislijo na razloček med poročilom in komentarjem. Dejstva so sveta, komentarji svobodni, pravi staro in še vedno veljavno pravilo, a žal premalo upoštevano.

FILM je eno najmočnejših sredstev družbenega obveščanja, ki zlasti danes preko televizorja poleg tiska najbolj vpliva na človeštvo. Letos obhaja svoj častitljivi jubilej - stoletnico. Za rojstno leto filma velja namreč leto 1895.

Izumu je botrovalo več zelo zmožnih mož. V Kaliforniji je začel delati razne poskuse na tem polju Anglež Muybridge, v Evropi Francoz Marey, z obema pa je bil v zvezi Amerikanec Edison. A v Parizu sta šla po svoji poti brata Louis in Auguste Lumière ter prekosila ostale. Zgodovina ju priznava za prva in prava izumitelja "premikajočih se sličic". Izdelala in patentirala sta kinematograf ter s svojo iznajdbo prvič javno nastopila 28. decembra 1895 v "Indijskem salonu" pariške kavarne "Grand Caffé" na Boulevard de Capucines. Pokazala sta na platnu prizore iz narave, ljudi pri delu, otroke pri igranju... Pa tudi v Ameriki so na tem polju uspešno delali Armat, Jenkins in Edison, ter istega leta 1895 svoje dosežke pokazali v Music Hallu v New Yorku.

Nova iznajdba se je v teku enega leta razširila že po vsej Evropi in Ameriki. Njen pomen pa je kmalu doumel Francoz George Méliès, ki je upravičeno dobil ime "oče filmske umetnosti". Uspel je z igranim filmom, posnetem v studiu in s tem razvil filmsko industrijo z igralci, obrtniki in najrazličnejšimi strokovnjaki.

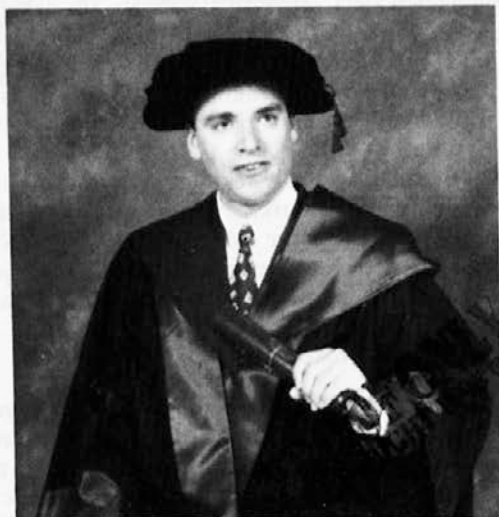
MATI TEREZIJA iz Kalkute je 26. avgusta letos dopolnila 85 let. Čeprav zelo šibkega zdravja, ne miruje: še vedno deluje za najbednejše med bednimi, katerim je namenila svoje življenje in svojo skrb. Podpirajmo jo z molitvijo!

KOTIČEK NAŠIH MLADIH

GALEIJA MLADIH je šla tokrat po svojega kandidata v avstralsko prestolnico, v Canberro. ALBIN FRANK SMRDEL je sicer član melbournske slovenske družine Albina in Ivanke Smrdel, a zdaj živi v našem vladnem mestu, kjer je zaposlen in kjer se vedno študira. Albin je bil vseskozi odličen študent in je kot tak prejemal štipendije. Pomagale so mu skozi univerzitetni študij, ki sicer veliko stane. Leta 1983 je prejel na melbournski univerzi diplomu: Bachelor of Science with Honour. A s tem ni prenehal s študijem. Nadaljeval je in uspešno prejel doktorat iz filozofije (Ph. D.) v organski kemiji. Nato se je Albin preselil v Canberro, kjer je dobil zaposlitev kot preglednik in preizkuševalec patentov pri Australian Industrial Property Organisation.

V Canberri pa se mu je odprla nova pot: fant je prestopil na polje politike in zakonodaje. Zda je svetovalec na ministrstvu za mala podjetja, carino in konstrukcije. Njegova odgovornost je pa tudi dajati navodila oddelku glavnega državnega tožilca (Attorney-General's Department), ko gre za obtožbe, ki se nanašajo na patent, blagovni zaščitni znak (trade mark) in zakone o načrtih (designs laws). A kot sem omenil že prej, njegovega študija ob delu še ni konec. Albin se je vpisal na canberrsko Narodno univerzo, kjer je part-time študent prava. Torej ga čaka še en doktorat.

Njegova mama me je zagotovila, da Albin prav rad govori slovensko in z materinim jezikom nima težav. To je pohvala, ki sicer ni univerzitetna diploma, a ni

NE MORETE V MLADOSTNE DNI NAZAJ,
MINUL JE ZLATI ČAS NA VEKOMAJ.
ŽE ZAROD NOV

OB VAŠI STRANI VSTAJA,
S SKRBJO IN Z UPOM

VAM SRCE NAPAJA.

O, DA NAVZEL BI VAŠIH SE KREPOSTI:
POŠTEN ZNAČAJ,

ZA DELO PRIDNO DLAN,

V LJUBEZNI ZVEST,

V TEŽAVAH MOŽ SRČAN,

ŠEGAV IN ZDRAV

V IZKUŠENI MODROSTI!

IVAN ZORMAN

nič manj vredna. Lepo in prav je ohraniti zavest, odkod so prišli starši in kakšna kri se pretaka po žilah. Zakaj bi se tega sramovali, saj imamo Slovenci, četudi smo majhen narod, veliko pokazati ostalemu svetu. Zato Albinu iz srca čestitamo k lepim dosedanjim uspehom ter mu želimo, da bi tudi v bodoče v vsem uspel. In nikdar naj ne pozabi, da je sin slovenskih priseljencev!

SLOVENŠČINO in SLOVENSKO KULTURNO DEDIŠČINO

lahko študirate na
MACQUARIE UNIVERZI

v Sydneyu -

Dopisno po pošti ali pa s prihodom na
predavanja.

Vsi **SLOVENSKI PREDMETI**
so lahko tudi del
VAŠE DIPLOME.

Tel (02) 544 1813, fax (02) 544 1640
ali pa direktno
univerza (02) 850 7032

THE SLOVENIAN STUDIES FOUNDATION
11 Nullaburra Rd Caringbah NSW 2229

OBVESTILO

Velesposlaništvo RS v Canberri se opravičuje, ker zaradi nujne poti g. Aljaža Gosnarja v Slovenijo morajo odpasti konzularni dnevi v Sydneyu in Melbournu, predvideni za oktober. Oproščamo se za morebitne neprijetnosti.

Naslednji konzularni dnevi bodo:

MELBOURNE, ponedeljek 6. novembra 1995, od 9. do 12. ure, v prostorih slovenskega društva "Planica";

sreda 8. novembra 1995, od 9. do 12. ure, v verskem središču (pisarna SNS) v Kew.

SYDNEY, četrtek 9. novembra 1995, od 3. do 6. ure popoldne v prostorih Slovenskega društva Sydney;

petek 10. novembra 1995, od 9. do 12. ure dopoldne v verskem središču Merrylands.

Prosimo vse, ki se želijo poslužiti teh konzularni dni, da predhodno po telefonu pokličejo velesposlaništvo ter se dogovorijo za točno uro sestanka.

Velesposlaništvo RS v Canberri ima vsak delovni dan uradne ure od desete do ene ure popoldne. V tem času lahko dobite vse potrebne konzularne informacije, osebno ali telefonično. S tem se bomo tudi lahko izognili napočnim tolmačenjem nekaterih konzularnih vprašanj.

Naše velesposlaništvo uraduje na naslovu:
ADVANCE BANK CENTRE - LEVEL 6,
60 Marcus Clarke Street, CANBERRA CITY.
Številka telefona je (06) 243 4830.
Številka faksimila pa je (06) 243 4827.

Pisma in drugo pošto pošiljajte na naš poštni predal: **EMBASSY OF SLOVENIA,**
P.O. Box 284, Civic Square,
Canberra, A.C.T. 2608

GREYSTANES, NSW - Molitvena skupina Srca Jezusovega pri Sv. Rafaelu v Merrylandsu je 3. avgusta praznovala svojo šesto obletnico. Mnogi, ki prihajajo ob četrtkovih dopoldnevih k molitvam rožnega venca, so vedno bolj prepričani, da jih molitev notranje bogati in jim odpira oči za karitativno delo. Člani naše molitvene skupine radi obiskujejo bolnike po bolnišnicah ter ostarele in osamljene na njih domovih. Člani se tudi med seboj pogloblje seznanjajo ter si pomagajo drug drugemu. Zdaj, ko molitvena skupina stopa v sedmo leto obstoja, ji lahko zaželimo le še marljivega vztrajanja ter mnogo dobre volje za plemenito delo, ki jo čaka v bodoče. Molimo skupno tudi za naše duhovnike, tudi za urednika "Misli", da bi svoje

KRIŽEM AVSTRALSKE SLOVENIJE

delo in poslanstvo v avstralski Sloveniji vršit z božjo pomočjo dobro, vestno in z ljubeznijo.

Se nam želi še kdo pridružiti?

V četrtek 31. avgusta 1995 je molitvena skupina spet gostila upokojence ob očetovskem prazniku. Marica Ovijač je s pomočniki poskrbela za domače krvavice, za rezance ter še za marsikatero dobroto. Tudi kuhar Maks Mikuletič z Angelco nista zaostajala, ko sta že dan prej kuhala juho in pekla pečenko.

Posebnost tega srečanja je prav gotovo bilo dejstvo, da sta oba, kuharica in kuhar, praznovala svoj rojstni dan. Ko smo jima, zbrani ob torti, zapeli, je g. Ernest Hostnik nagovoril prisotne. Predlagal je, da ustanovimo "Upokojenski klub", ki naj bi enkrat mesečno zbiral upokojence na srečanje. Predlog je bil takoj z navdušenjem sprejet, g. Hostnik izbran za predsednika, Danica Petrič za tajnico, Olga Vatovec za blagajničarko, Angelca Mikuletič in Angelca Danjko pa bosta imeli na skrbi razne igre (šah, domino, tombolo, špano, človek ne jezi se, kartanje in še kaj). Srečanja bodo vsak tretji četrtek v mesecu ob 10.30 dopoldne. Po molitveni uri članic bodo upokojenci postreženi s kavo ali čajem ter sendviči. Dogovorjeno je bilo tudi, da bodo 21. septembra šli na izlet v Newcastle ter obisk k rojakom tamkajšnjega kluba "Tivoli". Dne

Tobin Brothers

Viktorijskim Slovencem
na uslugo v času žalovanja

Head Office: 189 Boundary Road
NORTH MELBOURNE

328 3999

BERWICK	796 2866	MOORABBIN	555 9088
CRANBOURNE (059) 96 7211		NOBLE PARK	558 4999
DONCASTER	840 1155	PAKENHAM (059) 40 1277	
EAST BURWOOD	886 1600	RINGWOOD	870 8011
ESSENDON	331 1800	ST ALBANS	364 0099
FRANKSTON	775 5022	SUNSHINE	364 8711
GARDENVALE	596 2253	WERRIBEE	748 7900
GLENROY	306 7211		
MALVERN	576 0433	Frances Tobin & Associates	596 8144

TOBIN BROTHERS PTY LTD (AFDA)

19. oktobra bodo na sporedu družabne igre, enako 16. novembra, 7. decembra pa bo zanje božično kosilo z Miklavževim obiskom.

Drugoletni spored novoustanovljene upokojenske skupine bomo sporočili v eni prihodnjih števil "Misli".

Ker spoštujemo modrost starejših in pridnost njihovih rok, smo prepričani, da bodo četrtkovi dopoldnevi za vse, ki se žele poveseliti v domači družbi, lepi! Dobrodošli, sydneyški slovenski upokojenci! - Danica Petrič

ZAHVALA - Naša zlata mama ga. **MARICA KLAKOČER** je odšla k svojemu Bogu, ki ga je težko pričakovala. Zaspala je v Gospodu dne 11. julija 1995, po težki bolezni.

Hčerki Marija Umbrasunas in Irena Grassmayr z družinama se od srca zahvalita vsem prijateljem in znancem, ki so jo spremili na zadnji poti.

Iskrena zahvala p. Valerijanu, ki jo je pripravil na večni mir in daroval zanjo sveto mašo z aduščnico.

Bog povrni vsem za izraze sožalja in za cvetje.

Naj naša ljubljena mama počiva v božjem miru!

OATLEY, N.S.W.

ELIZABETH DOWNS, S.A. - Že delj časa se nisem oglasila, kar gotovo ni lepo, kajne? Veste, tudi pri nas v Adelaidi se vedno nekaj dogaja, a o tem bodo pisali drugi, ki so o vsem bolj na tekočem. Tako se zanašamo in zato gre marsikaj mimo brez poročanja.

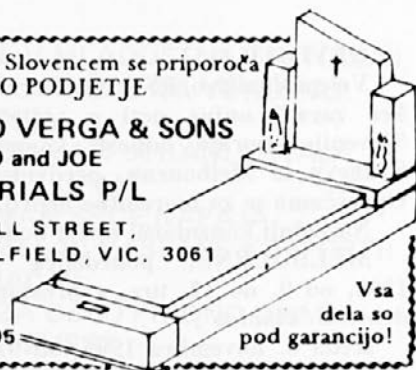
Nihče še ni poročal, da smo pri nas nedavno slavili. Naš pater Janez se je namreč srečal z Abrahamom. Leto so prišla, da sam ne ve kdaj, a je še vedno kot "puščjce", bi lahko rekli. Po maši smo malo proslavljali v dvoranici za cerkvijo. Naslednji dan smo pa šli na enodnevni izlet, a sreča našemu slavljencu ni bila naklonjena: niti ena riba ni hotela zgrabiti za trnek. Škoda, pa drugič več sreče! Upamo, da mu bo skromno darilce le prišlo prav. Res je njegov čas skopo odmerjen, a tudi trnek bo

Melbournskim Slovincem se priporoča
KAMNOSEŠKO PODJETJE

LUCIANO VERGA & SONS
ALDO and JOE
MEMORIALS P/L

10 BANCELL STREET,
CAMPBELLFIELD, VIC. 3061

Tel.:
359 1179
A.H.: 470 4095

Vsa
dela so
pod garancijo!

prišel na svoj red. Bog Vas živi, pater Janez, še na mnoga leta!

Z Marijo Novak pošiljava naročnino za eno leto našim prijateljem Zinki in Štefanu Kolman. Tako hočeva pomagati upravniku mašiti luknje, ki nastajajo ob smrti naročnikov.

Iskren pozdrav vsem bralcem "Misli" po Avstraliji in po svetu! - Marta Zrim

MILDURA, VIC. - Danes sem bila na pogrebu prijateljice in sem na nagrobniku poleg njenega groba opazila podatke, ki sem jih že nekaj let hotela najti. Mislim, da rojaka-Slovenca še nimate v Matici mrtvih: **MARIO ŽIVEC**, rojen v Trstu 25. 8.1913, umrl v Milduri 19.4.1991.

Pokojnega sem poznala. Bil je kuhar v "Working Man's Club", drugače pa se je družil največ z Italijani in bil zelo aktiven v italijanskem klubu "Bocce". Malo pred smrtjo sem ga obiskala ter se lepo pogovarjala po slovensko. Mario je redno poslušal slovensko radijsko oddajo. Njegova žena je Marija Marinović, hčerka ustanovitelja tukajšnjega Jugoslovanskega kluba pred petinpetdesetimi leti.

Danes je tu umrl tu **JOHN-IVAN HORVAT**, doma iz Medjimurja, njegova žena Marija pa je Slovenka. Lansko leto je dan po koncertu v Milduri povabil celotni koroški zbor Jakoba P. Gallusa na izdatno zakusko, tako je bil navdušen nad njihovim petjem. Bil je vesele narave in dober po srcu. Pogrešali ga bomo.. Umrl je za rakom, kakor tudi prej omenjeni Mario Živec.

Lepo pozdravljeni vsi skupaj! - Jožica Gerden

SLOVENIAN FUNERAL SERVICE

Funerals of Distinction

A.F.D.A.

Tel: 724 5408

17 Railway Parade, Fairfield, 2165

Fax: 728 2253

Sydneyjskim Slovincem v času žalovanja 24 ur dnevno na uslugo: v velikem Sydneyu, na deželi, v Canberri, A.C.T., kakor tudi pri meddržavnih ali prekomorskih prevozih pokojnih.

SEATON, S.A. - Predsednik SIM, dr. Janez Bogataj, je za predstavitev Avstralije in Slovencev v Avstraliji za prihodnje leto na Srečanju v moji deželi v Sloveniji s pismom povabil, kako bi za izvedbo programa organizirali in pridobili čim več sodelavcev. V pismu med drugim pravi - reci in piši - takole: "...Osebnost tudi želim, da pritegnete k sodelovanju in oblikovanju programov predstavitev kar največji krog Slovencev v Avstraliji. **Odlično bi bilo pokazati, da znajo Slovenci v Avstraliji med prvimi premagati razne zavore in nesmiselnosti, ki imajo izhodišča v politiki, verskem prepričanju, osebnih mukah itd...**" (Podčrtal pisec).

Ker sem bil povabljen k sodelovanju, bi želel, da g. predsednik Slovenske izseljenske matice jasno razloži, kako si zamišlja izvedbo programa v smislu prednjih navodil. Navedena navodila so neslano čvekanje, ki ne sodi v slovar predsednika SIM novih razsežnejših pogledov. Takih izjav nismo bili vajeni niti pri bivših predsednikih SIM neslavnega slovesa. Bili so vsaj v izražanju bolj dostojni in oprezní. Ne morem si zamišljati, kako si ta učena profesorska glava g. dr. Bogataja - Nomen est omen - upa predstavljati, da bodo Slovenci, ki imajo vsaj malo verskega prepričanja, sodelovali pri akcijah pod takimi smernicami. - **Dr. Stanislav Frank**

CARINA, QLD. - Rad bi obvestil bralce Misli, ki že dolga leta poznajo moje ime, da je odšla k večnemu Očetu naša ljubljena hčerka

GABRIELA FORELLE - PRIMOŽIČ,

rojena za ta svet 13. oktobra 1959,

Greta Camp, N.S.W.,

rojena za večno življenje 20. maja 1995,

Dusseldorf-Benrath, Nemčija.

Mašo zadušnico je opravil dne 25. maja v naši farni cerkvi naš župnik Fr. Paul Prucell, OP. Upam, da bo tudi pokojna hčerka prišla v novembrsko Matico naših pokojnih.

Naj dodam še tole zahvalno obvestilo: **Ob nenadni smrti najine ljubljene hčerke Gabrijele izrekava iskreno zahvalo za mnogoštevilne izraze**

OFFICE:
563 8095

MOBILE:
018 107 305

Melbournskim rojakom
na uslugo za kleparska in instalacijska dela

DANNY'S PLUMBING

17 Charles Street
East Bentleigh, 3165

DANNY STIBILJ
LICENCE NO. 33308

Admiral Motor Inn

Vaša gostitelja sta **MURRAY** in **FRANK BERIC**
Eno-, dvo- in trisobna odlično opremljena
stanovanja, kopalni oazen, sončna terasa, pralnica,
TV, ventilatorji, zajtrk po želji...
Samo par minut hoje do plaže in središča mesta.
Vprašajte za ostale informacijel
2965-2967 Gold Coast Highway
(ali pa P. O. Box 691)
SURFERS PARADISE, QLD.4217
Telefon: (075)398 759

sožalja, ki nama je bilo v dnevih žalovanja v veliko uteho. Prepričana sva, da ji je ljudi Bog podelil pravo mesto na svoji desnici. Naj počiva v miru božjem! - **Edith in Janez Primožič.**

Ko našemu dolgoletnemu sotrudniku Janezu in njegoví soprogi izrekam sožalje, se mu tudi iz srca opršam, da sem z objavo njegovih vrstic tako pozen. Pismo sem po nesreči založil in zadovoljen sem, da me je zdaj nanj spomnil. Vsekakor: **Bolje kasno kot nikoli!** In hvala za razumevanje. - **Urednik**

REŠITEV KRIŽANKE zadnje številke:

Vodoravno: 1. od; 3. as; 5. togota; 8. stotak; 10. dom; 13. sani; 14. opeka; 15. kop; 17. že; 18. uk; 20. mik; 22. sloga; 23. raca; 26. val; 27. klatež; 29. pravde; 31. AA; 32. E(dvard) K(ardelj).

Navpično: 1. Oton; 2. dotik; . at; 4. sadež; 6. ga.; 7. okopi; 8. SS.; 9. tabula; 11. okence; 12. ma; 16. o-

Za pomoč in nasvet za zmerno ceno

KOBAL & ASSOCIATES
SOLICITORS & ATTORNEYS

Dorothy Kobal B.Com LL.B.

81 Spring Ave,
(P.O. Box KL 806) Kings Langley 2147
(T) (02) 838 0334 (Fax) (02) 674 4583

Conveyancing, Wills & Probate, Small
Business, Litigation and General Advice.

DISTINCTION PRINTING PTY. LTD.

Lastnik Simon Špacapan

Tiskarna za
brošure, knjige in barvna dela

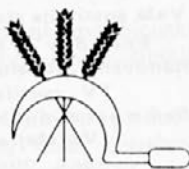
164 Victoria Street, Brunswick 3056

Telephone: 387 8488

THE GRAINARY BAKE HOUSE

Phone 846 7700

Melbournskim rojakom se toplo priporočamo z raznovrstnim domačim pecivom, kruhom in še drugimi dobrotami naše peči.
F. M. P. BRAČKO

1/110 JAMES STREET, TEMPLESTOWE 3106

maka; 19. Kolpa; 21. krade; 22. sv. 24. atek; 25. až; 28. lv; 30. Ra. — Rešitev so poslali: Lidija Čušin, Jože Štritof, Jože Grlj, Danica Petrič, Slavko Štrukelj, Stanko Pibernik, Stanko Aster-Stater, Ivan Podlesnik. — Žreb je izbral Slavka Štruklja.

PA SPET NEKAJ UVOŽENEGA IZ REPUBLIKE SLOVENIJE

+ Ali ni žalostno, da so vodilni tovariši pozabili vse, kar so počeli v svojem najbolj herojskem obdobju?

+ Rebus: Kam so izginili vsi slovenski komunisti?

+ Kratka pamet običajno daleč vidi.

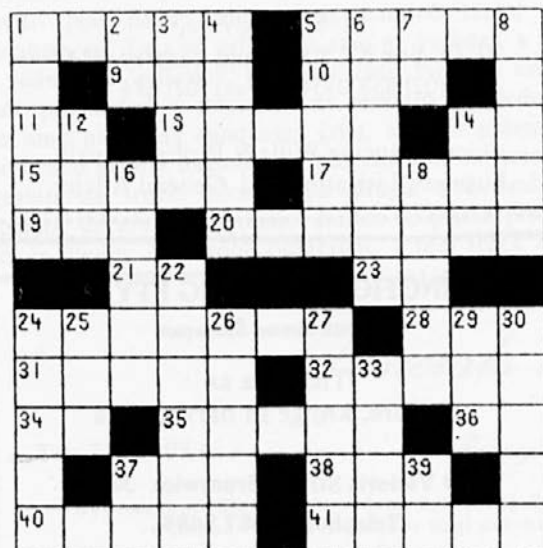
+ Politik, ki bi združil revolucijo z demokracijo, za služi Nobelovo nagrado.

+ Zdaj mi zatrjujejo, da je bil socializem spočet brezmadežno.

+ Najlaže ohraniš pokončno držo sede v naslonjaču.

+ Pripravljen sem hoditi v cerkev, je rekel bivši komunist, a le pod pogojem, da bom smel pridigati.

+ Slovenija, politična pomlad je trajala samo do prihodnje pomladi.

Melbournskim Slovincem se priporoča
KAMNOSEŠKO PODJETJE

GIOVANNI VERGA MEMORIALS
Pty. Ltd. Inc.
VIZZINI MEMORIALS Pty. Ltd. Inc.
85-87 Trawalla Ave., Thomastown, Vic.
Tel. 359 5509, po urah na domu 478 4474

Nagrobne spomenike izvršujemo po dogovoru.
Garancija za vsako naše delo!

DO YOU NEED A GOOD PLUMBER? POTREBUJETE KLEPARJA, VODNEGA ALI PLINSKEGA INSTALATERJA?

Rojakom Melbourne in okolice
se priporoča in je na uslugo
JOŽE ŽUGIČ,
5 Waverley Ave., E.Kew - Tel.: 817 3631

Mama spravlja spat svoja dvojčka. Eden ne more zadržati smeha. — "Andrej, kaj pa je vendar tako zelo smešno?" — "Tomaža si nocoj okopala dvakrat, mene pa nobenkrat."

Križanka (Ivanka Žabkar)

Vodoravno: 1. razvoj; 5. kamnina iz drobnih zrn glin; 9. žensko ime; 10. kratica (iz latinščine) za do-datek, dopolnilo; 11. osebni zaimek; 13. grško mesto; 14. učenje; 15. kultura; 17. tujka za razvojno stopnjo kakega procesa; 19. veznik; 20. povzročanje rane; 21. samo eden; 23. osebni zaimek; 24. ime župnije, kjer je bil krščen Anton Martin Slomšek; 28. vrsta ličila; 31. k jedem obeda spada; 32. reka, znana po bitkah prve svetovne vojne; 34. predlog; 35. del notranjosti vsake cerkve; 36. daljša pesnitev; 37. poslanci, glasniki; 38. trava, ločje; 40. nekaj hočem ujeti; 41. tujka (latinska) za noter, med, znotraj.

Navpično: 1. tekoča voda v manjši strugi; 2. kazalni zaimek; 3. isti, več kot podoben; 4. vnetje dihal; 5. iz lanu narejen; 6. tek za jed; 7. angleška okrajšava za župnika (Parish Priest); 8. del obleke; 12. vsakdo ga ima; 14. upanja, nade (4 sklon množine); 16. žensko ime; 18. ime poglavarja Hunov; 22. nobenkrat; 24. neodkrit, zloben; 25. vrsta pralnega praška; 26. poženem klico, naredim kalček; 27. znano indijansko pleme; 29. rimski pozdrav; 30. drugi del imena kraja na Koroškem; 33. država nad Perzijskim zalivom; 37. kratica za svetnika; 39. zemeljska konica.

Rešitev pošljite do 28. oktobra na uredništvo!

HOJA ZA KRISTUSOM – Knjižica je v obliki molitvenika in obsega nesmrtno spise Tomaža Kempčana. Cena 5 dolarjev.

KRISTJAN MOLI je naslov molitvenika vredne vsebine na 305 straneh. Prva izdaja je pošla, druga je pravkar dospela. Cena: 15 dolarjev.

LUČ V ŽIVLJENJE je molitvenik z velikimi črkami za ostarele, ki so jim opešale oči. Cena 10 dolarjev.

VSE POTI – V tekoči vezani besedi izražena topla razmišljanja je napisala v Melbournu Draga Gelt. Od vsake knjige gre en dolar za Dom počitka m. Romane v Kew. Cena 15 dolarjev.

DREAMS VISIONS – Cankarjeva knjiga "Podobe iz sanj" v odličnem angleškem prevodu. Slovenian Research Center of USA. Lepo darilo angleško govoreči osebi. Cena 11 dolarjev.

WHISPER – Anglesko-slovenske pesmi Danijele Hliš. – Cena 10 dol.

MAN WHO BUILT THE SNOWY je pošla, a pisatelj Ivan Kopal pripravljala novo, tretjo in izboljšano izdajo.

THE GLIMMER OF HOPE (Svit upanja) – Izšla v angleškem jeziku v samozaložbi pisca Jožeta Komidarja, N. S. W. Obsega spomine na Loško dolino med revolucijo in razmišlja o komunizmu. Cena 6 dolarjev.

ČASOMER ŽIVLJENJA – Avtobiografska razmišljanja je napisal Lev Detela, Avstrija. Knjiga je izšla v Argentini. Cena 13. dolarjev.

ŽIVLJENJSKI IZZIVI je naslov knjige inž. Ivana Žigona, ki je izšla pravkar v Ljubljani. Cena je znižana na 15.– dolarjev.

JEZUS DOBRI PASTIR. Baragove molitve je zbral v molitvenik dr.F. Jaklič – Z velikimi črkami za slabe oči. – Cena 10 dolarjev.

Knjiga **LEPOTE SLOVENSКИH CERKVA** je pošla in je nimamo več v zalogi po naših središčih.

MEN WHO BUILT THE SNOWY je izšla pri Goriški Mohorjevi v slovenskem prevodu. Ko bo na razpolago, bomo objavili v Mislih kje jo lahko dobite in po kakšni ceni.

ZA PEST DROBIŽA je najnovejša pesniška zbirka, ki nam jo poklanja adelaidski rojak Ivan Burnik Legiša. Cena deset dolarjev.

SLOVENSKO-AVSTRALSKO DRUŠTVO CANBERRA Inc.

pozdravlja vse rojake
in bralce MISLI
s prisrčnim vabilom:
**KADAR SE MUDITE
V CANBERRI,
OBIŠČITE NAS!**

Vsem rojakom in njih prijateljem sporočamo: naš DOM, poznan pod imenom TRIGLAV, na Irwing Street, PHILLIP (CANBERRA), A. C. T., je odprt gostom vsak dan (vključno sobote, nedelje in praznike, razen velikega petka in večera božične vigiliije) od 11.30 a.m. do 11.45 p.m. Naš bar je odprt od 11.30 dopoldan dnevno ter nudi tudi številne slovenske pijače. Kuhinja servira okusno domače pripravljeno hrano vsak dan od šestih do devetih zvečer, ob nedeljah pa tudi od poldne do druge ure in od šeste ure zvečer.

KADAR SE MUDITE V CANBERRI – DOBRODOŠLI V SLOVENSKEM DOMU!

Pri nas Vam bo tudi vselej kdo na razpolago za razne informacije o Canberri in okolici.

Naša telefonska številka: (062) 82 1083.

1996

GROUPS FOR SLOVENIJA

Book now for 6 economical groups
departing from Adelaide – Brisbane – Melbourne – Sydney

28 March 1996

20 June 1996

15 July 1996

15 May 1996

27 June 1996

12 August 1996

SLOVENIA TRAVEL / DONVALE TRAVEL

1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Victoria 3109

Telefon: 9 842 5666

Lic. No:
3 0 2 1 8

SLOVENIJA VAS PRIČAKUJE!

PRIGLASITE SE ŽE SEDAJ ZA SKUPINSKO
POTOVANJE NA OBISK SLOVENIJE V LETU 1996

Zelo dobre ekonomske prilike
za obisk lepe Slovenije
in vseh strani sveta . . .

*Pokličite ali obiščite naš urad za podrobnejša pojasnila,
da Vam lahko pomagamo pravočasno dobiti potni list in potrebne vize!*

Ne pozabite, da je že od leta
1952 ime GREGORICH dobro
poznano in na uslugo vsem, ki
se odpravljajo na potovanje!
PRIDEMO TUDI NA DOM!

ERIC IVAN GREGORICH

Slovenija Travel / Donvale Travel

**1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Vic. 3109
Telefon: 9 842 5666**